

БОРБА®

Рила, Седемте езера

Мила Родино, за тебъ жадуватъ
чедата ти извънъ страната.
На яве и на сънъ блънватъ
по перлитъ на красотата.

Изъ стихотворението
“Емигрантски копнѣжи”
отъ Виолета Борисова

Никога не ще забравим!

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ — ПЛОВДИВ

РЕШЕНИЕ

№ 327

ВЗЕТО С ПРОТОКОЛ № 30 ОТ 09.11.2000 г.

ОТНОСНО:

Поставяне на паметник на жертвите на комунизма в гр. Пловдив, на пл. „Стефан Стамболов“

ПО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА: групата общински съветници от ОДС

На основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, Общински съвет - Пловдив

РЕШИ:

1. Да се постави паметник на жертвите на комунизма в гр. Пловдив, пл. „Ст.Стамболов“ след одобрение на схема от АГК при Община Пловдив и спазване на законовите процедури, съгласно действащите нормативни актове в Република България.

2. Възлага на Кмета на Община Пловдив в срок до 6 месеца да извърши необходимите действия и процедури, съгласно действащите нормативни актове, за изграждането на паметника по т.1.

БРОЙ СЪВЕТНИЦИ: - 51
БРОЙ ПРИСЪСТВАЛИ
НА ГЛАСУВАНЕТО: - 29
БРОЙ ГЛАСУВАЛИ „за“: - 29

ПРЕДСЕДАТЕЛ
/Страшимир Дочков

В кулоарите
на съвета, където се
взе решението,
репресираните крещат
(към съветниците
комунисти):

УБИЙЦИ,
КРЪВТА ВИ
СТОИ
ПО РЪЦЕТЕ!

СЪЮЗ НА РЕПРЕСИРАНИТЕ В БЪЛГАРИЯ СЛЕД 9.IX.1944 г.

КЛУБ НА РЕПРЕСИРАНИТЕ - ПЛОВДИВ

Изм. №
03.010.2001в.

ДО

УВАЖАЕМИ СЪОТЕЧЕСТВЕНИЦИ,

Инициативният комитет към КЛУБА НА РЕПРЕСИРАНИТЕ - ПЛОВДИВ, предстои да изгради ПАМЕТНИК на избитите без съд и присъда след 09.IX.1944г. в Пловдивска област, които са над 700/седемстотин/ човека. С РЕШЕНИЕ № 327 и ПРОТОКОЛ № 30 от 09. XI. 2000 г., Общински съвет - Пловдив реши ПАМЕТНИКЪТ да бъде издигнат в центъра на града на площад „Стефан Стамболов“, където се помещаваше бившата Държавна сигурност на ул. „Гурко“ № 4. Изграждането на паметника ще се осъществи от дарения. Затова се обръщаме да подкрепите и подпомогнете това благородно начинание, като предварително благодарим за вашата щедрост.

БАНКОВА СМЕТКА ЗА ДАРЕНИЯ
MUNICIPAL BANK-PLOVDIV BRANCH
SWIFT: SOMBVGSF
Общинска банка АД, клон гр. Пловдив
бул. Цар Борис III Обединител 62
62 Tsar Boris III Obединitel str., Plovdiv
Банков код: 13072815
Банкова сметка в левове: 9010038015
Банкова сметка в долари: 9110038003

Секретар:
/Атанас Динчев/

за справки: ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ
Димитър Радев - тел. ++359 32 26 75 15
Атанас Динчев - тел. ++359 32 64 03 93

Председател:
/Димитър Радев/

Никога не ще простим!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 51, брой 4 Книжка сто четиридесетъ и втора

Юли 2002

*Д-ръ Иванъ Дочевъ,
почетенъ председателъ на БНФ, Инк.*

Развоятъ на политическитѣ събития въ България презъ последнитѣ дванадесетъ години – провалътъ на комунистическия режимъ следъ 9 септември 1944 г., изразенъ въ промѣната, която настѣпи следъ 1989 г., и повторното проваляне на комуниститѣ, правителството на Жанъ Виденовъ 1995-1996 г. създаде впечатление срѣдъ много хора, че съ комунизма въ България е ликвидирано.

Да не си правимъ илюзии!

Комунизмътъ е една свѣтотворна конспирация, имаща за целъ да установи комунистическа властъ въ всички страни въ свѣта. Тая конспирация се ръководи отъ една централа, създадена отъ преди сто години и съществуваща и сега. Тя има изработени стратегия и планове какъ да се завземе властътъ, какъ тя да се задържи, какъ да се постѣпи при случай на загуба на избори или провалъ, за да се вземе властътъ отново. Лидеритѣ на всички комунистически партии въ всички страни сѣ до животъ свързани и подчинени на тая централа. Тѣ изпълняватъ безпрѣкословно нейнитѣ нареждания. Нѣма оставка, нѣма освобождение! Лидеритѣ на българската ко-

Да не си правимъ илюзии!

мунистическа партия (БКП) не правятъ изключение. И днесъ въ свѣта повече отъ два милиарда души (Китай, Куба, Северна Корея и др.) се намиратъ подъ прѣка комунистическа властъ. Централата усилено работи да си възвърне загубеното – Източна Европа. България е приоритетна задача за осъществяване!

Следъ като комуниститѣ загубиха властътъ, следъ провала на Жанъ-Виденовото правителство тѣ не се оттеглиха – обратно, удвоиха усилията си за възвръщането на властътъ, следвайки инструкциитѣ на свѣтотворната централа. Бѣ предприета една безскрупулна компроматна кампания противъ правителството на СДС и премиера Иванъ Костовъ, които дойдоха на властъ презъ 1997 г. Въпрѣки че правителството постигна много успѣхи въ външната политика и направи доста за подобрението на икономиката ни и положението на народа, тъй като все пакъ много хора останаха да живѣятъ въ голѣми затруднения, комунистическата кампания успѣ да създаде голѣмо недоволство противъ правителството и най-вече противъ премиера Иванъ Костовъ. Въ началото на 2001 г., когато вече

изтичаше мандатът на правителството и предстояха парламентарни избори, недоволството взе голѣми размѣри и комунистите бѣха увѣрени, че недоволните ще гласуват за тях и те ще вземат властта. Комунистите не бѣха взели под внимание, не предвидиха възможността цар Симеон да се върне въ България и да се яви на политическата сцена. А именно това стана. Цар Симеон се върна въ България. Създаде свое Национално движение. Предложи на народа алтернатива за подобрене на положението му. Спечели изборите. Неговото Движение състави ново правителство. Той стана премиер.

Станалото не обезкуражи комунистите въ техните аспирации да завземат цѣлата власт, само промѣниха пѣтя, по които да продължат. Те съсредоточиха всичките си усилия да спечелят предстоящите избори за президент. Бѣ издигнат за кандидат лидерът на партията Георги Първанов. Той обяви една фантастична, нереална за осъществяване програма за подобряване положението на народа, но успѣ, както и преди успѣваха комунистите, да заблуди и подведе народа и бѣ избран. Трѣбва да се признае, че за неговото избиране помогна и раздѣлението всрѣд дѣсницата и вѣлата кампания за неговия опонент.

Избран за президент, Първанов трѣбваше да посочи да се избере негов замѣстник за лидер на партията. Очакваше се, че той ще предложи нѣкого от известните дейци и лидери от партията, като например Овчаров, замѣстник-лидер на партията, председател на софийската организация, бивш министър от кабинета на Виденов; или Пирински – втори замѣстник-лидер на партията, издигнат преди пет години за президент на страната, недопуснат обаче по закона, понеже не е роден въ България, сѣщо министър от кабинета на Жан Виденов; или ветерана Лилов, признат за стратег на партията; или нѣкого от другите проявени дейци, заемащи ръководни постове въ партията. НЕ! Първанов предложи младия, никому непознат, непроявил се въ нищо като деец въ партията, скоро пристиг-

нал въ България – Сергей Станишев?! И той бѣше избран от Висшия съвет и после, на конгреса на партията, състоял се въ София на 8 и 9 юни 2002 г., единодушно преизбран.

Нищо чудно! Централата нарежда – всички изпълняват!

Кой е Сергей Станишев? Той е синъ на видния комунист Димитър Станишев, един от най-приближените на Тодор Живков. Майка рускиня, роден въ Русия. До 30-годишната си възраст руски поданик, живѣещ въ чужбина. Учи въ Москва и Лондон. Добре подготвен. Още по-добре провѣрен. Определен! Пристига въ България през 1995 г. – времето, когато комунистите сж на власт – правителството на Жан Виденов. Чакъ тогава става български поданик. Влиза въ ръководите на комунистическата партия и чака... нареждането на централата. Следъ избирането на Първанов за президент нареждането идва!

Въ началото на статията ние казахме: “Да не си правимъ илюзии”, че опасността от реставрация на комунизма въ България е отстранена. Сега, следъ решенията на комунистическия (БСП) конгресъ, където въ резолюцията делегатите казаха: “Искаме властта” и следъ като новоизбраният лидер на партията въ първото си изявление следъ конгреса заяви: “Партията е готова да управлява” и имайки предвид, че неотдавна бѣ възстановен Варшавският договор, разпуснат следъ промѣната от 1989-1990 г., сега ние казваме: “Опасността за реставрация на комунизма въ България не само не е отстранена, но тя е реална!”

Бѣхме запитани – какво да направимъ. Отговаряме:

Трѣбва лидерите на всички дѣсноориентирани партии и организации – въ властта, въ опозиция или независими – да преодолѣят причините, които ги раздѣлят, и да създадат една политическа коалиция – национална алтернатива, която успѣшно да може да се противопостави на комунистите и да не допусне те да вземат отново властта въ България!

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

DR. IVAN DOCHEFF
Honorary President

Incorporated in the State of New York
November 7, 1958
Non Profit Organization

Illinois 23307, November 16, 1962
Federal Tax Exempt #36-3208582
I.R.S. Sect. 501-State of Illinois 1967
Trade Mark Registration "BORBA"
N.Y. 38R-11031, November 20, 1967

Mailing Address:

P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

Окръжно

До членовете на ЦУС на БНФ,
клоновете в Европа, САЩ, Канада,
Австралия, Азия и Африка

Драги събедейници,

Отъ 20 априлъ до 5 юни тази година председателът на Президиума на БНФ, Инк., дипл. инженеръ Ал. Дърводълски посети България съ цель да се запознае предконгресно съ политическитъ и икономическитъ процесъ въ страната.

Презъ посочения период заедно съ представителя на БНФ въ България г-нъ Гошо Спасовъ бѣха осъществени порѣдица отъ срещи съ лидери на партии, съюзи, дъвижения, клубове и гражданско асоциации.

Резултатитъ отъ тѣзи срещи, както и личнитъ наблюдения могатъ да бждатъ сведени до следнитъ основни положения.

- Политически центъръ съ обществено влияние и довѣрие средъ широкитъ маси не се забелѣзва.

- Дѣсното политическо пространство е разкъсано отъ междуличностни противоречия, въ основата на които стоятъ икономически интереси и много рѣдко политически различия.

- Прояви на беззаконие е всѣкидневна явление и народътъ като че ли е забулилъ вѣра въ държавата и политическитъ партии.

- Липсата на сигурна законова база и властвашата корупция пречатъ на инвестиционнитъ процеси.

- Желанието срѣдъ младото поколѣние да напусне страната е надхвърлило всѣкакви нормални проценти.

- Социалнитъ грижи, здравеопазването и образованието сж галечъ подъ необходимото ниво.

- БНФ се ползва съ авторитетъ срѣдъ всички загрижени за бждещето на България и може да изпълни ролята на естественъ обединител на усилията за излизане отъ кризисното положение.

Въ връзка съ горното Президиумътъ на БНФ смѣта, че:

- Членовете, съмишленицитъ и симпатизантитъ ни трѣбва да активизиратъ обединителнитъ процеси за създаване на широкъ обцонароденъ, извънправителственъ фронтъ, който да съдейства за излизане отъ сегашното състояние и жщевременно да бжде бариера предъ посегателствата на бившитъ комунисти.

- Призоваваме нашитъ съмишленици да изпрачатъ материали за публикуване въ нашия органъ "Борба", който вече излиза шестъ броя годишно.

- Списанието и занаяреть ще се разпространява безплатно и затова ще разчитаме на помощитъ на нашитъ читатели.

Оставаме съ непоклатима вѣра, че България ще преодолѣе всички трудности, както е ставало досега въ нейната история, и ще земе достойно мѣсто въ бждещето свѣтвонно семейство.

Приемете нашитъ братски поздравы и пожелания за здраве и лични успѣхи!
За България!

Централенъ управителенъ съветъ на БНФ, Инк.

EXECUTIVE BOARD

PRESIDIUM

Alex Darvodelsky, Dipl. Ing

Dr. Angel Todoroff

Marin Marinov, Esq.

REPRESENTATIVE B.D.FORUM

Dimitar Boyanov, Dipl. Ing.

REPRESENTATIVE - BULGARIA

Gosho Spassov

SECRETARY

Jordan Ganchovsky

TREASURER

Krum Radev

ADVISERS

Tzonio Gradinarov

Dragomir Zagorsky

Miro Gergoff

Todor Todorov

CONTROLLERS

Nikola Janakiev

Peter Nikoloff

BOARD OF DIRECTORS

George Lazarow, Dipl. Ing.

Germany

Simeon Saraivanov

Washington State, USA

Dr. Iliia Popov

Brazil

Enrico Del Bello

Italy

Pano Saraydaroff

Australia

G. Schallenberg, Dipl. Ing.

Germany

Emil Atanasoff

New York, USA

Kiril Kirov

England

A. Adelsblom, Dipl. Ing.

Sweden

Lissa Lisseva, Dipl. Ing.

South Africa

Dr. Ivan Dobrev

B. C., Canada

Michael Michailov

California, USA

Jivko Srebroff

Australia

Neno Petrov

New Jersey, USA

George Antonoff

Arizona, USA

Todor x. Ivanov

Australia

Ivan Traykov

Austria

Josef Zagorsky

Switzerland

Peter Petrov

Australia

Peter Zaharov

Sweden

Dimitar Nikolov

Ottawa, Canada

Jordan Ivanov

Florida, USA

Borislav Borissov

Chicago, USA

Luka Arsov

Ontario, Canada

Ivan Vitanov

Calgary, Canada

XXVIII двугодишен редовен конгрес на БНФ, Инк.

15 юни 2002 г., Чикаго, САЩ

Хроника на конгреса

От 12,30 часа бѣ извършена регистрацията на делегатите, присъстващи на конгреса и на изпратените пълномощни за представителство на не присъстващите.

Точно в 13 часа председателят на БНФ (Инк.) д-р инж. Александър Дърводѣлски откри 28-ия редовен двугодишен конгрес на организацията с думите: *“Нека въртати даде сили да препотвърдим приоритетите на организацията – борба за социална справедливост, национална независимост и единение на нацията. Нашата цел е била, е и ще бѣде благополучие на българския народ, чийто болки, страдания, надежди и борби против поробителите сѣ наши.*

Информирамте незапознатите делегати и гости, че конгресите на БНФ сѣ делегатски, сѣ по един делегат от клоновете на организацията. При нас нѣма фанфари, скандирания и празнодумство, а дѣла и само дѣла, което сме доказали в времето. Сѣщо така позволете да ви информирамте, че приехме за разумно да не бѣдемте разточителни с докладите и информациите, като се отдели повече време за вашите въпроси и послания.”

След откриването бѣ дадена думата на председателя на чикагския клон, който предложи за бюро на конгреса да бѣдат избрани: Александър Дърводѣлски, Гошо Спасов, Йордан Ганчовски. Подложено на гласуване, бюрот бѣ избрано.

Председателстващият оповести резултатите от регистрацията на делегатите и получените пълномощни за представителство на конгреса. Кворумът бѣ налице и законността на конгреса и вземаните от него решения уставно съобразни.

Присъстващият свещеник от българската православна църква отец Грюо отслужи молитва за здраве и успѣх на конгреса.

Антон Ворош от Канада с развълнуван глас каза Веруюто.

По покана на председателстващия Ал. Дърводѣлски бѣ почетена паметта на починалите членове на БНФ.

Проектът за дневен ред бѣ поставен на гласуване и приет без изменения.

Думата бѣ дадена на члена на президиума и представител на БНФ в България Г. Спасов, който поздравя конгреса от хилядите симпатизанти и съмишленици на идеите на БНФ, живеещи в България. След това той прочете приветствията до конгреса от Негово Величество цар Симеон II, сега министър-председател на България, и от почетния председател на БНФ д-р Иван Дочев. Приветствията бѣха изпратени с ржкоплетскания и доволство. Взе се решение да бѣдат подготвени отговори и след одобрение от конгреса по възможност да бѣдат предадени лично.

След Г. Спасов думата бѣ дадена последователно на делегата от Ню Джерси, САЩ, Константин Тодоров и д-р Русева от Канада, които прочетоха приветствията от партии, съюзи, сдружения, клубове и обединения от България и от отдели граждани.

Ржководството на конгреса бѣ поето от Й. Ганчовски, който даде думата на Ал. Дърводѣлски да прочете съвсем тезисно доклад на Президиума на БНФ.

Г. Спасов, който смѣни Ганчовски, му даде думата, за да прочете съдоклад. След него Г. Спасов изнесе кратка обективна информация за положението в България и из-

Делегати на конгреса

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

вършената работа отъ представителството.

Председателятъ на Президиума на БНФ (Инк.) Ал. Дърводѣлски прочете решение на Президиума, съ което Гошо Спасовъ, Генчо Нанковъ и Антонъ Ворошъ се награждаватъ съ медали за активната имъ борба срещу комунизма. За Спасовъ награждаването бѣ мотивирано съ успешно провеждане на политиката на БНФ въ България, вследствие на което БНФ има хиляди привърженици и симпатизанти, и неуморната му активностъ въ редактирането, издаването и разпространението на органа на БНФ списание "Борба" въ 24 страни на свѣта, където БНФ има свои клонове.

Следъ кратка почивка Й. Ганчовски направи предложение да бждатъ избрани комисици, въ състава на които да влѣзатъ:

Комисия по номинациитѣ:

Миро Герговъ – Бѣфало
К. Тодоровъ – Ню Джерси

Комисия по резолюцията:

Г. Спасовъ
Й. Ганчовски

Подложенъ на гласуване, съставътъ на комисиитѣ бѣ одобренъ.

Спасовъ пое ржководството на конгреса и даде думата на делегатитѣ за изказвания и въпроси.

Последователно се изказаха почти всички делегати, като същевременно бѣха зададени въпроси, на които по компетентностъ отговориха Спасовъ, Дърводѣлски и Ганчовски, като членъ на президиума, председателъ на президиума и секретаръ на президиума.

Бѣ дадена думата на председателя на Българския демократически форумъ проф. д-ръ Стефанъ Карастояновъ, който бѣ гостъ отъ България на конгреса. Въ прочетеното изложение той посочи мѣстото на БДФ въ политическия животъ на България и изказа становище, че връзкитѣ между БДФ и БНФ трѣбва да се възстановятъ на ниво тѣсно сътрудничество и взаимодействие.

Контролно-ревизионната комисиия направи своя докладъ. Подложенъ на гласуване, той бѣ приетъ единодушно и ржководството бѣ

освободено отъ отговорностъ.

Проекторезолюцията бѣ докладвана отъ Г. Спасовъ. Съ малки допълнения, които временно бѣха нанесени, подложена на гласуване, тя бѣше възторжено приета.

Комисията по номинациитѣ предложи да бжде гласувано предложението и за ново ржководство. Къмъ него не бѣха направени допълнения и изменения. Избрани бѣха:

Председателъ на БНФ, Инк. –

Александъръ Дърводѣлски

Зам.-председателъ –

Гошо Спасовъ

Секретаръ-касиеръ –

Йорданъ Ганчовски

Отъ името на новото ржководство председателътъ Ал. Дърводѣлски предложи и бѣха избрани единодушно:

Съветници:

Маринъ Мариновъ, Цоню Градинаровъ, Драгомиръ Загорски, Миро Герговъ, Жеко Жековъ – съветникъ за България

Контролна комисиия:

Иванъ Тодоровъ, Петъръ Николовъ

Директори:

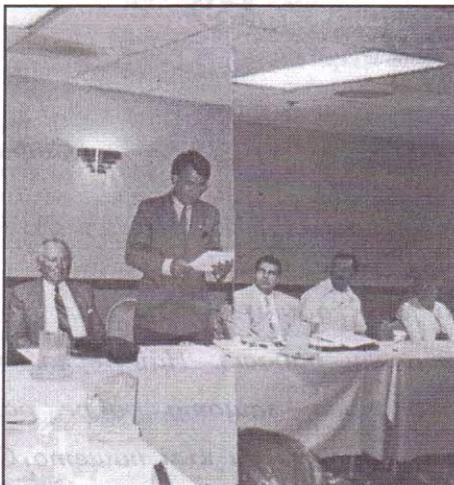
Георги Лазаровъ, Енрико дель Бело, Пано Сарайдаровъ, Георги Шалленбергъ, Константинъ Тодоровъ, Кирилъ Кировъ, А. Аделбломъ, Нено Петровъ, Георги Антоновъ, Иванъ Трайковъ, Йосифъ Загорски, Петъръ Петровъ, Петъръ Захаровъ, Димитъръ Николовъ, Бориславъ Борисовъ, Лука Арсовъ, Иванъ Витановъ, Борисъ Камбуровъ, Мери Мерилендъ

Редакционенъ комитетъ:

Ал. Дърводѣлски, Г. Спасовъ, Й. Ганчовски

Въ точка разни се изказа желание група делегати да посетятъ България и да се срещнатъ съ Н. В. царъ Симеонъ II – министъръ-председателъ на България. Инициативата бѣше на безупречния активенъ членъ на БНФ отъ Бѣфало Миро Герговъ.

Въ заключително слово съ призивъ следващиятъ конгресъ да бжде въ България новиятъ председателъ на БНФ Ал. Дърводѣлски закри конгреса.

*К. Тодоровъ говори на конгреса.
Отъ дѣсната му страна е Миро Герговъ*

Поздравления до конгреса

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ

София, 16 май 2002 г.

Орлин Орлински

Контактите, които от години поддържам с Българския национален фронт, винаги са ми доставяли радост. Най-първо, защото са контакти с българи-сънародници, а след това, защото добре разбирам и оценявам по достойнство предаността и любовта ви към нашето Отечество. Не всякога човек се нуждае единствено от материална подкрепа. Проявената загриженост, изразените окуражителни думи, добрата мисъл дори са опора в трудното ежедневие на България. Моето правителство работи усърдно, за да отговори на надеждите на хората и да изпълни обещаното. Полезни са ни вашите съвети, вашето насърчение.

Пожелавам от сърце успех на Конгреса ви на 15 юни 2002 г. в Чикаго и отправям сърдечни поздрави към всички участници!

Симеон Сакскобурготски

СИМЕОН САКСКОБУРГТОТСКИ

Чрез

г-н Ал. ДЪРВОДЕЛСКИ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПРЕЗИДИУМА НА БНФ /Инк/
и Г-н Г. СПАСОВ
ЧЛЕН НА ПРЕЗИДИУМА И ПРЕДСТАВИТЕЛ
на БНФ /Инк/ в България

ДО

УЧАСТНИЦИТЕ В XXVIII РЕДОВЕН
ДВУГОДИШЕН КОНГРЕС НА
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ, Инк
Чикаго

БЪГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

DR. IVAN DACHEV
Honorary President

Incorporated in the State of New York
November 7, 1954
Non Profit Organization
EIN: 13-087, November 16, 1982
Federal Tax Exempt #32-320862
U.S. Social Security Number 1987
Trade Mark Registration "BGNFA"
N.Y. 289-1162, November 20, 1987

Mailing Address:
P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

България – София
бул. Дондуков 1
Министър председател
Негово Превъзходителство
Симеон Сакскобурготски

Ваше Величество,
Благодарим за искреното и обнадеждаващо доверие,
изразено от Ваше Величество в посланието до 28-я
Конгрес на БНФ.

Позволете от името на Конгреса да ви поздравим
с 65 годишния Ви юбилей.

- EXECUTIVE BOARD
PRESIDENT
Alex Darvovodsky, Dipl. Ing.
Dr. Angel Todiroff
Main Secretary, Eng.
REPRESENTATIVE, EUROPE
Dimitar Stoyanov, Dipl. Ing.
REPRESENTATIVE, BULGARIA
Gosho Spasov
SECRETARY
Jordan Ganchovskiy
TREASURER
Krum Radov
ARTISER
Tomo Gradinarov
Dragomir Zagovskiy
Miro Gergoff
Todor Todorov
CONTROLLERS
Nikola Jankov
Peter Nikoloff
BOARD OF DIRECTORS
George Lazarov, Dipl. Ing.
Germany
Simone Saratinov
Washington State, USA
Dr. Iliu Popov
Brazil
Enrico Del Bello
Italy
Pano Saraydaroff
Australia
G. Schellenberg, Dipl. Ing.
Germany
Emil Atanasoff
New York, USA
Karel Kruv
England
A. Adilbom, Dipl. Ing.
Sweden
Lana Laseva, Dipl. Ing.
South Africa
Dr. Ivan Dobrev
B. C. Canada
Michael Michailov
California, USA
Janko Strelhoff
Australia
New Jersey
New Jersey, USA

От конгресния форум,отправляме към Всевишния
молитва с благослов да дари Ваше Величество с дъл-
голетие и здраве. Да укрепи десницата Ви и да водите
България към напредък.

Завърнал се в Родината от изгнание и по волята
на народа поел отговорния пост на Министър предсе-
дател,ние оценяваме Вашата саможертва и сме гото-
ви по призива на Ваше Величество да отдадем сили,
знания и умения в подкрепа на мисията Ви за добро-
то на България и българския народ,който Ви обича.

Чикаго
15 юни 2002 От името на Конгреса

Александър Дървоведски
Гошо Спасов
Йордан Ганчовски

Д-р ИВАН ДОЧЕВ

ул. "Св. Стефан" 18
гр.Шумен 9700
БЪЛГАРИЯ
Юний 2002 г.

До Г.Г. Делегатите на Конгреса
на Българския Национален Фронт
заседаващ в Чикаго-САЩ

Драги Съвдейници,

Прадам ви братски поздравии от Родината. Макар и далеч аз
днес, духовно, съм с вас на конгреса в Чикаго.

Българския Национален Фронт не е завършил още своята мисия!
Осга българския народ се бори да стабилизира икономическото
положение на страната, да спечели международно доверие и да бъде
България приета за член на НАТО и Европейския Съюз, което ще гаран-
тир по добро бъдаде. Ние трябва да подкрепим неговите усилия.

Ние трябва да подкрепим Цар Симеон, който се върна в България
и който се нагърби с тежката задача да помогне на нашия народ да
осъществи въжделенията си.

Възможността за реставрация на комунизма в България не е още
окончателно отстранена. Комунистите работят усилено, за да се вър-
нат отново на власт. Българския Национален Фронт,който срази в ми-
налото комунизма, трябва днес да бъде отново готов да се противо-
постави и не допусне неговото връщане.

Аз вярвам, че решенията които ще вземете на конгреса ще
осигурят достойното изпълнение на нашия дълг към народ и Родина!
Пожедавам ви успех.

За България!

Ваш:

Д-р Иван Дочев
Почетен Председател на БНФ

Bulgarian National Front, Inc.

Founded 1947

WORLD CENTRAL COMMITTEE

DR. IVAN DACHEV
Honorary President

- EXECUTIVE BOARD
PRESIDENT
Alex Darvovodsky, Dipl. Ing.
Dr. Angel Todiroff
Main Secretary, Eng.
REPRESENTATIVE, EUROPE
Dimitar Stoyanov, Dipl. Ing.
REPRESENTATIVE, BULGARIA
Gosho Spasov
SECRETARY
Jordan Ganchovskiy
TREASURER
Krum Radov
ARTISER
Tomo Gradinarov
Dragomir Zagovskiy
Miro Gergoff
Todor Todorov
CONTROLLERS
Nikola Jankov
Peter Nikoloff
BOARD OF DIRECTORS
George Lazarov, Dipl. Ing.
Germany
Simone Saratinov
Washington State, USA
Dr. Iliu Popov
Brazil
Enrico Del Bello
Italy
Pano Saraydaroff
Australia
G. Schellenberg, Dipl. Ing.
Germany
Emil Atanasoff
New York, USA
Karel Kruv
England
A. Adilbom, Dipl. Ing.
Sweden
Lana Laseva, Dipl. Ing.
South Africa
Dr. Ivan Dobrev
B. C. Canada
Michael Michailov
California, USA
Janko Strelhoff
Australia
New Jersey
New Jersey, USA
George Atanasoff
Arizona, USA
Igor K. Ivanov
Australia
Ivan Traikov
Austria
Janko Zagovskiy
Switzerland
Peter Petrov
Australia
Peter Zaharov
Sweden
Dimitar Nikolov
Ottawa, Canada
Jordan Ivanov
Florida, USA
Borislav Ilijevskov
Chicago, USA
Lilka Arsov
Ontario, Canada
Ivan Vitakov
Calgary, Canada

Incorporated in the State of New York
November 7, 1954
Non Profit Organization
EIN: 13-087, November 16, 1982
Federal Tax Exempt #32-320862
U.S. Social Security Number 1987
Trade Mark Registration "BGNFA"
N.Y. 289-1162, November 20, 1987

Mailing Address:
P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646, U.S.A.

Уважаеми,господин Дочев!

От името на делегатите на 28-ия на БНФ. Ви изпрашаме
нашите най-сърдечни пожелания за здраве и дълголетие.
Като основател и председател на най-старата патриоти-
отична организация Вие можете да се гордеете с постиг-
натото – тази организация е жива и ще живее докато е
жив българският дух.

И сега като почетен председател, Вие сте пътеводител
за младите наследници,а Вашият живот ще бъде винаги
урок по борбеност и патриотизъм.

Ние сме убедени,че и в този момент, духом Вие сте с
нас и заедно отправяме нашата молитва за утрешния
ден на страната ни.

Още един път Ви пожелаваме здраве, бодр дух и
дълъг жизнен път!
За България!

За Конгреса

Александър Дървоведски
Гошо Спасов
Йордан Ганчовски

Поздравителните адреси по-долу публикуваме със съкращения

До XXVIII конгрес на Българския национален фронт, Инк., Чикаго – САЩ

Драги съотечественици,

Установените контакти на Съюза на свободните демократи (ССД) в България с Българския национален фронт, Инк. – САЩ, организация на българските политически емигранти, е стъпка към консолидарна дейност на българите за демократично развитие на Родината ни.

Това ни радва и стимулира. Ние оценяваме по достойнство Вашата полувековна изгнаническа борба за свобода, независима, правова, национално единна и социално справедлива България.

Тази идея е в основата и на програмата на нашата партия.

Приемете нашите пожелания за успешна работа на Конгреса. Надяваме се, че конгресните решения ще окажат значително въздействие за по-пълноценното ви присъствие в българския политически живот.

Нека с общи усилия и съзнание за изпълнен дълг помогнем на Отечеството ни за по-добър живо и за интегрирането му в европейските политически и икономически структури, което е и гаранция за мирния и съзидателен труд на нашия народ.

Стефан Софийански, лидер на ССД

ВМРО

Студентско Дружество "ШАРЪ"
Бул. "Цар Освободител" 15, София 1504
Тел/факс: (+359 2) 85-85-32
E-mail: vmro-shar@gmail.com

VMRO

Student Organization "SHAR"
15 Tzar Osvoboditel Blvd, Sofia 1504
Phone/fax: (+359 2) 85-85-32
http://www.vmro-shar.hit.bg

Уважаеми госпожи и господа,

Приемете сърдечните поздравии от патриотичните български студенти по случай вашия конгрес.

Надяваме се в бъдеще заедно с Българския национален фронт и всички истински български патриоти да работим ползотворно за общото ни дело за по-добро бъдеще на България.

София, 30 май 2002 г.

Председател на
ВМРО - СТУДЕНТСКО ДРУЖЕСТВО "ШАРЪ"

(Гургана Миладинова)

ВМРО

Младежка Организация

София 1303, п.к. 51 тел. 088 970 157 E-mail: vmro@mail.bg http://www.vmro.net/

Уважаеми дами и господа,

Ръководството и членовете на ВМРО – Младежка организация – София, ви поздравяват по случай вашия конгрес.

ОФИЦЕРСКА ЛЕГИЯ

"ЦАР СИМЕОН"

Уважаеми госпожи и господа,
Офицерска легия "Цар Симеон" ви поздравява по случай провеждането на вашия конгрес.

Убедени сме, че с общите усилия на всички антикомунистически партии и организации ще можем да изградим новия облик на нашата Родина и ще създадем нормални условия за живот на българския народ.

С Войнски поздрав:

Офицерска легия "ЦАР СИМЕОН"

Председател:

(доц. д-р Ив. Йотов)

СЪЮЗ

ИСТИНА

Уважаеми и драги сестри и братя,

В дните на вашия редовен конгрес имам приятния повод да ви отправя моите презокеански (и трансконтинентални) приветствия и пожелания за успех на конгреса, за реализация на решенията му и за укрепване на Фронтовия престиж в интерес на общочовешката солидарност и бъдещето на Отечеството.

Вашата общност е най-хубавата част от съотечествениците ни, намерили убежище и втора родина зад границите на похитената от комунистическата "Империя на злото" наша обща майка-мъченица България. Вие останяхте нейни верни чеда. Тя има нужда от вас. Днес може би повече от всякога. Носете с достойнство и гордост чистото ѝ и свято знаме!

Бъдете здрави, преуспяващи и щастливи!

Ваш – до края на дните си

**Дянко Марков, организационен секретар на
Съюз "Истина"**

**МАТИ
БОЛГАРИЯ**

Общонародно сдружение «МАТИ БОЛГАРИЯ»
All-national Alliance «MATI BULGARIA»

1463 София, пл. „България“ №1, п.к. 128, тел./факс ++359 2/ 54 33 51

Общонародно сдружение „Мати България“ ви поздравява най-сърдечно по повод 28-я двугодишен конгрес на БНФ.

Повече от половин столетие Българският национален фронт беше спасител, хранител и непримирим трибун на най-чистото и свято българско родолюбие. Тъкмо онова, което чуждите окупатори на родната ни земя и техните български слуги искаха с кръв, терор и насилие да унищожат до дъно и да заличат от паметта на народа ни.

Днес останките на тази злокобна клика, трансформирала се в идеологическа плесен, се стреми да отрови отново душата на българите, да провали възраждането и демократизацията на народа ни. Тъкмо заради това идеите и значението на БНФ са така необходими, както винаги досега – през цялото полувековно комунистическо робство в България. Нека този заветен ваш дълг бъде основна тема, гражданска и синовна отговорност в работата на настоящия ви конгрес.

Желаем ви от сърце успех в непримиримата ви борба за спасяването на Родината и народа ни!

За България!

Петър Константинов,
председател на „Мати България“

Уважаеми сънародници и гости на конгреса,

От името на създаденото наскоро „Движение Шести април“ отправям към вас моето и на всички членове пожелание за успешна и ползотворна работа.

Чакаме ви в България! Бъдете здрави и Бог да ви благослови!

За България!

**„Движение Шести април“, председател Жеко
Жеков, Пловдив**

СДРУЖЕНИЕ ЗА РАЗВИТИЕ И ДУХОВНО ВЪЗРАЖДАНЕ

София, ул. „Цар Симеон“ 112, тел. +359/2 32-82-84, e-mail: srdv@37.com

Скъпи съотечественици,

Поздравяваме ви с провеждането на поредния конгрес на Българския национален фронт в Чикаго и ви пожелаваме ползотворна работа.

Сега, когато можем свободно да контактуваме с вас, ние изказваме дълбоката си благодарност пред делата на вашия живот.

Благодарим ви, че съществувате като неугасващ светилник в онези тежки робски комунистически години!

Благодарим ви, че ни подкрепяхте в нашата вяра в Свободата!

Благодарим ви, че ни научихте на това, което никой народ не притежава – кръв с кръв не се измива, а само с много любов и работа за народа!

Благодарим ви, че сега ни предавате вашия опит!

Благодарим ви, че ви има и поклон пред вашата саможертва!

Виолета Златева

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ

НА ВЪЗСТАНОВЕНА МАКЕДОНСКА РОДОЛЮБНА ОРГАНИЗАЦИЯ
БЪЛГАРСКО ДЕМОКРАТИЧНО ДВИЖЕНИЕ

БулгароРепуб 2700
ул. „Шиплен“ 2, 10 вата
тел. 073/3 27 33
GSM 088/647 483
GSM 088/800 547

Дами и господа,

Приемете най-искрените и сърдечни поздравии от потомците, роднините и симпатизантите на македонските революционери, обединени във възстановена македонска родолюбива организация – Българско демократично движение.

Пожелаваме ви крепко здраве и ползотворна работа на несломимия Български национален фронт, който е истинска крепост на националната идентичност, на непокорния български дух.

Братя и сестри,

Макар и да сте далеко от родината си, прокудени от комунистическия режим, ние винаги сме били близо до вас, с вас, защото мислите и чувствата ни имат една посока, която ни обединява. И вие, и ние сме страдалците на България, преминали през ада на комунизма. Нас ни разпиляха те, които обезкръвиха България, нараниха сърцето ѝ, унищожиха по най-безмилостен начин елита на държавата – изтъкнати учени и дейци на изкуството, прекрасни български управници и парламентаристи, учители, чиновници, свещеници и най-обикновени селяни и граждани. Нас, оцелелите, изпращаха в затвори, лагери и черни роти, други принуждаваха да емигрират, за да ги разстрелват на граничната бразда. Може би немало от вас са се разминавали със смъртта именно там, на границата със съседните страни.

Вярваме, че и на вашия конгрес съдбата на България ще бъде основна тема.

Скъпи съидейници, ние сме призвани да се обединим в дейността за създаване на истинска демократична България. Вярваме, че и в бъдещето Българският национален фронт ще продължава да бъде нашият образец за всеотдайна и благородна народополезна дейност в името на нашето скъпо отечество – България. Пожелаваме ви големи успехи в работата на конгреса, в по-нататъшната разностранна дейност и в личния ви живот.

Проф. д-р Атанас Попов

БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ФОРУМ

Уважаеми дами и господа,

Българският демократически форум ви поздравява по повод провеждането на XXVIII редовен конгрес. Ние искаме да ви пожелаем все така да бъдете стоже-ри на българската диаспора зад граница. Вашата държавностна и национално патриотична кауза е истинско политическо кредо за всеки родолюбив българин.

Вашата саможертва в името на борбата с комунизма ви постави пред предизвикателствата задълго да бъдете далеч от род и родина, нещо, което ние, наследниците на Съюза на българските национални легиони, високо ценим и правим поклон пред вашия патриотизъм.

На вас, уважаеми приятели от Българския национален фронт, пожелаваме успех, здраве и лично щастие. На добър час!

**Председател на БДФ
проф. д-р Ст. Карастоянов**

Получени са и много персонални поздравления, между които от г-жа **Минка Гатева** – дългогодишен координатор по разпространение на сп. "Борба" за Пловдив и отчасти за Южна България, г-н **Борис Аргелашки** – член на УС на "Движение Шести април", г-жа **Маргарита Сахатчиева** – София, член на "Федерация Царство България", инж. **Кирил Крумов** – Враца, поет и писател – публикуваме част от стихотворението "Емигранти"; доц. дпн **Виолета Борисова** – сътрудник на представителството в България, инж. **Димитър Боянов** – БДФ, Варна, г-н **Иван Трайков** – Виена.

Емигранти

Орли бунтовни от Балкана,
чеда на родната страна,
далеч прогони ви тирана
от скъпа бащина земя.

Уважаеми съидейници и сънародници,
Получих вашето окръжно писмо по повод свикване на 28-я двугодишен конгрес на БНФ, Инк., на 15 юни 2002 г. Моето присъствие е невъзможно поради финансови причини и здравословни, за което прилагам пълномощно до г-н Ал. Дърводелски, който винаги ме е представлявал. Надявам се и този път той да ме представи – мен и клона от Австрия – Виена.

Що се отнася до моето мнение лично, най-напред ви пожелавам успехи във всички ваши нови ползотворни идеи за благо на род и родината ни България. Вземане на спешни мерки по всички належащи въпроси, за да се избегнат нежелани и дългопротакащи се неползотворни решения – които водят до летаргичен сън. Привличане на бодри и всецяло предани кадри на делото и отстраняване на тези, които пречат и спъват възхода на организацията под различни форми.

Всички добре знаем как започна всичко от прехода с големи надежди и нищо голямо налице, повечето излязоха мерзавци и продадени души, а сега оплюват и най-достойния и невинен наш любим цар Н. В. Симеон II. Докъде я докарахме, ако действително работехме всички добросъвестно и всеотдайно за родината? Помислете вий отгоре, защото и вие носите отговорност – време за губене няма. Комунизмът не се събаря с думи, а с енергични стабилни действия, той е лукав, гъвкав демагог и не се променя, както вълкът козината мени, но нрава – не!

Затова пред конгреса дерзайте за доброто на България и на всички ни.

С поздрав: за България!

Иван Трайков, Виена

Нашата анкета

Драги читатели на списание "Борба", втората наша анкета поставя пред вас въпросите:

1. Вярвате ли в автентичността на разсекретените досиета? Защо?

2. Какво знаете за Иван Багрянов (кога и колко пъти е бил министър-председател на България)? Колко пъти е бил министър на земеделието?

На първите двадесет читатели, отговорили правилно, ще бъдат изпратени книги от книжния фонд на списанието.

Класирането на първите двадесет правилни отговора ще се извърши по гатата, отбелязана на клеймото върху плика, от станцията изпращач. Писмата с отговорите, молим, изпращайте на адреса на представителството на сп. "Борба" в България:

гр. Белово 4470, ул. "Алабак" 21 –
Гошо Спасов

Доклагъ на Президиума на БНФ изнесенъ отъ председателя Александъръ Дърводѣлски

Драги делегати, гости и съидейници,

Още въ началото искамъ да изкажа нашата скръбъ по заубата презъ изминалитѣ 2 години на членоветѣ на ЦУС – Тодоръ Тодоровъ, Тодоръ х. Ивановъ, д-ръ Илия Поповъ – Бразилия, както и на нашия дългогодишенъ членъ инж. Гачо Гачевъ. Ние сме убедени, че тѣхниятъ духъ е днесъ съ насъ и ще ни направлява.

Също така желая да изкажа нашата благодарностъ къмъ г-жа Изолде Тодорова и членоветѣ на ЦУС Цонко Градинаровъ, Пано Сарайдаровъ, Георги

Инж. Зара Влахова, свещ. отъ БПЦ отецъ Груйо, Г. Спасовъ, Ал. Дърводѣлски и Й. Ганчовски

Антоновъ, Маринъ Мариновъ за помощитѣ, които изпратиха, тъй като не могатъ лично да присъстватъ.

Благодарностъ дължимъ и на г-жа Тодорка Христова, г-нъ Василь Недѣлчевъ, г-жа Цвѣтана Иванова, г-нъ Тодоръ Рангеловъ и всички дарители за тѣхната неотмѣтна морална и материална подкрепа.

Деятелността на БНФ въ последнитѣ две години е тѣсно свързана съ събитията, развили се въ България въ този периодъ.

Въ изпълнение на решенията на 27-я конгресъ ние започнахме издаването на седмичния вестникъ “Националенъ подемъ”, който изигра важна роля въ предизборната атмосфера въ България. Отъ финансови съображения бѣ преценено, че следъ изборитѣ новитѣ цели не оправдаватъ срѣдствата и вестникътъ бѣ преустановенъ. За смѣтка на това сп. “Борба” започна да излиза 6 пѣти годишно. То стана още по-престижно, сериозно издание.

Въ организационно отношение трѣбва да се изтъкне дейността на БНФ въ Чикаго, чийто клонъ организира парламентарнитѣ и президентскитѣ избори. Наредъ съ това при изборитѣ бѣ оказано тѣсно съдействие на хората отъ Националното движение въ България за връзка съ наши представители навредъ по свѣта.

Благодарение на усилията на г-жа Мери Мерилендъ и Константинъ Тодоровъ, на нашиятъ клонъ въ Ню Йоркъ – Ню Джерси бѣ възобновенъ и се надѣвамъ въ бъдеще да развива още по-широка дейностъ въ тѣсна връзка съ г-нъ Мило Герговъ.

Г-нъ Жеко Жековъ отъ Ню Йоркъ се завърна въ България, където той спомогна за организирането и оглави движение въ подкрепа на програмата на Н. В. царя отъ 6 априль 2001 г.

Благодарение на усилията и създаденитѣ връзки въ България отъ г-нъ Гошо Спасовъ Националниятъ фронтъ стана сборенъ пунктъ на много обществени групи и движения, като особено желая да изтъкна Сдружението за развитие и духовно възраждане на България.

Възрожденскиятъ духъ на младежитѣ дружества къмъ ВМРО и корпорация Шаръ ни напомнятъ за високия духъ на националната младежъ преди 9 септември 1944 г.

Нашитѣ отношения съ срод-

Стрелката сочи небостъргача, построенъ въ Чикаго отъ дипл. инж. Ал. Дърводѣлски

нитѣ и братски организации на Българския демократически форумъ, Мати Болгария, БЗНС – Врабча 1, Дружеството на медицитѣ, Съюзъ “Истина”, Легия “Царъ Симеонъ”, Съюза на репресиранитѣ – Пловдивъ, дамския монархически клубъ “Царица Маргарита” сж базирани на общитѣ идеи и действия за доброто на Родината.

Въ идейно отношение нашитѣ основни позиции оставатъ непромѣнени отъ създаването на БНФ до днесъ. Ние не можемъ и нѣма да измѣнимъ на идеитѣ на нашитѣ предшественици. Тѣхното дѣло и саможертва ни задължаватъ да се боримъ до пълното очистване на страната ни отъ комунизма, премахване на всички символи, свързани съ престѣпнитѣ 45 години на съветска окупация и ко-

мунистическо насилие, възстановяване и осъвременяване на Търновската конституция, наказване на всички престъпници дотрещина и след 1989 г.

Наша задача е да работим за възстановяване на вродения морал и манталитет на българския народ, така порочно промъкнени в годините на комунизма.

Ние не се борим за власт, но ще подкрепим всички, които имат нашите идеи и отношение към властта.

Въ многохилядната история на българския народ от Памиръ през Кавказъ до Балкана е имало много периоди на падение и възходъ. Но българската нация – една от най-старите – е оцелявала и се е възраждала.

Днес за съжаление сме в периодъ на упадъкъ. Но ние сме сигурни, че с помощта на всички национално мислещи българи нашата нация ще се възроди, защото гениите на народа ни сж вродени и вярваме, че българският Богъ е живъ.

РЕШЕНИЕ

на Президиума на БНФ (Инк.)

По решение на президиума на БНФ (Инк.) се награждават с медали за заслуги въ борбата противъ комунизма и за свободата на България:

Г-нь Гошо Спасовъ, зам.-председател на БНФ (Инк.) и представител на организацията въ България

Г-нь Генчо Нанковъ, членъ на БНФ (Инк.) от петдесет години

Г-нь Антонъ Ворошъ – баща, дългогодишенъ членъ и активистъ на БНФ (Инк.).

Решението бѣ докладвано на конгреса от председателя Ал. Дърводѣлски. Медалите сж учредени отъ БНФ (Инк.) преди 50 години.

Докладъ на Йорганъ Ганчовски, секретаръ на БНФ (Инк.)

Съ съкращения

Уважаеми делегати, драги гости!

Най-напредъ позволете ми да ви поздравя съ “Добре дошли” на този високъ форумъ на нашата организация.

През последните две години станаха промѣни, за които всички членове и съмишленици сж мечтаели да видятъ съ очите си презъ всичките

тези петдесет и шест години на съществуване на организацията. Разбира се, тези промѣни сж единъ голѣмъ пробивъ за нашата надежда и въ никакъвъ случай предѣлъ и успокоение за постигнатата крайна целъ. Но все пакъ като значително по-младъ човекъ бих искалъ дори и това, което стана, да бѣше видно отъ хората, прокудени отъ комунистическия сатрапи и които си отидоха отъ този святъ съ отворени за България очи.

Този конгресъ е въ време не по-малко сложно отъ мрачните времена на съветската империя и не по-малко подло и проядено отъ влѣхвите на мрака и личния интересъ.

Йорганъ Ганчовски изнася доклада

Защо?

Защото и преди, и сега народътъ е обезвѣренъ до краенъ предѣлъ, следъ който само Господъ знае какво може да стане, ако недобростъвестни интресчи се опитатъ да използватъ. А симптоми за това има – въпреки че надеждата съ убедително спечелените избори и завръщането на Н. В. царъ Симеонъ II въ България

е жива, определени срѣди се опитватъ да използватъ безкористното отношение на сегашното правителство и искрените намѣрения, съ които царятъ се завърна въ страната.

Защото и преди, и сега нечистоплътни фигури, чийто Богъ е личниятъ интересъ, се опитватъ да се възползватъ отъ задушната социална атмосфера и скриватъ задъ грѣмки фрази да работятъ единствено и само за себе си. Такива има много и имаме конкретна информация и факти. Въ тази атмосфера хората сж загубили способностъ дори да реагиратъ адекватно и само гребниятъ мошеникъ си развѣва байрака. Сжиятъ, който по времето на диктатурата пра-

веше всичко възможно да извърти нѣщата въ своя полза, когато въ поправителнитѣ лагери и затвори загибаха най-доблестнитѣ, най-смелитѣ и най-непримиримитѣ. Като гледашъ какви борци се прѣкнаха, се чудишъ какъ при толкова смели хора България е била толкова дълго подъ диктатура и чуждо иго. Отговора го знаете.

Погледнете какво стана съ единъ отъ най-заслужилитѣ и неукротими борци срещу комунизма г-нѣ Илия Миневъ – въ края на живота си бѣше поставенъ отново въ изолаторъ на първия етажъ, на чиито прозорци имаше решетки, защото езикътъ му не се харесваше на бързащитѣ за разпрѣдѣлението на баницата. Единъ човѣкъ като него може и не винаги да е използвалъ подходящия начинъ на изказъ, но азъ питамъ онези, които винаги иматъ отговоръ – следъ двадесетъ и деветъ години затворъ как тѣ биха реагирали. Въпросътъ ми, разбира се, е излишенъ. Такива като тѣхъ никога не попадатъ въ затвора – тѣ иматъ страненъ нюхъ къмъ вятъра на промѣната, изгодата и самосъхранението. Поклонъ предъ паметта му – поклонъ предъ паметта на всички като него.

Уважаеми делегати, този конгресъ е характеренъ и съ нѣщо друго – ако това правителство не успѣе да изпълни поетитѣ обещания, за насъ ще настѣпни идеологически вакуумъ – по-голямъ отъ вакуума по време на тоталитаризма, защото ще се окажемъ съ вързани рѣце, но по другъ начинъ. Не ми се иска да мисля за такъвъ вариантъ, но съмъ дълженъ. При такъвъ вариантъ за България ще настѣпятъ, безъ никакво преувеличение, черни дни. И ще ви кажа направо защо – защото корупцията нѣма да бжде спрѣна и дори приемането ни въ Североатлантическия пактъ да стане фактъ – инвестиции ще има – споръ нѣма, но подобрение за хората нѣма да има, т.е. социалното напрежение ще остане и дивакътъ чиновникъ, независимо дали се е скрилъ подъ знамето на антикомунизма, на новоизлюпения социализъмъ, или просто на безразличието, ще тежи като сѣнка въ обществото и като огромна скала по пътя къмъ Европа. Изразътъ е неточенъ – по пътя къмъ цивилизацията.

Хайде сега да погледнемъ къмъ дветѣ цѣли – НАТО и Европейския съюзъ, презъ погледа на обикновенния човѣкъ. Нека да не се лъжемъ, че НАТО за насъ не е толкова сигурностъ, колкото пѣтъ, заради който ще минатъ чуждитѣ инвестиции. Нека да не се лъжемъ, че спусъкътъ на етническитѣ проблеми се държи извънъ България и може да бжде използванъ, когато нечи интереси сѣ застрашени. Нека да не се лъжемъ, че въ България още има държавници, които смѣтатъ личния интересъ за държавенъ и отъ този жгълъ решаватъ проблемитѣ на милиони. Има още шансъ да бждатъ спрѣни, ако това не стане при сегашния премиеръ, бждете сигурни, че нѣма да стане никога.

А иначе въ НАТО ще влеземъ за добро или лошо – просто защото сме отъ интересъ въ съвременната външнополитическа конюнктура.

Малко по-друго стои въпросътъ съ ЕС – тамъ

интересъ имаме ние и за това ще се поозоримъ малко, докато влеземъ. Тия дни единъ английски лордъ, който е на посещение въ България, е казалъ въ правъ текстъ – убедете ни, че имаме смѣтка отъ васъ като ви приемемъ. Кратко и ясно – нѣма братство, нѣма приятелство, нѣма дружба. Смѣтката и нищо повече. А точно това ние ще докажемъ много трудно, защото Швеция и още две страни даватъ повече пари на съюза, отколкото взематъ. Ние нѣма да сме отъ тази група, а ще вземаме. Но нека погледнемъ по-отблизо въпроса съ ЕС – това е свършено нова организация държави по блѣго подобие на САЩ. Вътре въ икономическата ѣ структура има повече сблъсъкъ на интереси, отколкото интеграция – това първо, второ, националниятъ елементъ въ съзнанието на европейския човѣкъ ще остане непромѣнимъ въ обозримото бждеще – англичанинътъ, французинътъ, германецътъ – да не ги изреждамъ всички, ще си останатъ дълбоко свързани съ традициитѣ си и никою дори нѣма да имъ направи забележка за това. Докато насъ постоянно ще ни учатъ какво е добро и какво лошо и не стига, че сме въ депонудация, ами се води и упорита борба срещу православието. Ако въ България патриотичниятъ елементъ не влезе въ съзнанието на младото поколение, следъ едно поколение ние ще станемъ територия. Какво лошо има въ патриотичното възпитание и коя страна отъ ЕС не го прави? Единствена България развали образованието си заради чуждъ кефъ и подкупни чиновници изпълниха запоедѣта колѣнопреклонно. Сега трѣбва да градимъ всичко наново. Крайно време е да се разбере, че малката държава трѣбва да държи два пѣти повече на достойнството си, както бедното селско момиче е задължено да го прави многократно повече, за да не попадне въ калта на сждбата.

А единствениятъ провѣренъ и доказанъ начинъ за това е образованието, най-святото, безъ което човѣчеството не може. И съвсемъ отговорно заявявамъ, че има белези на целенасочено разрушаване на българското образование. Ако това прогължи, съ България като държава е свършено. Богатството може да прикрие много духовни недостатѣци, може да скрие дори простотия за известно време, но за бедни страни като нашата, ако загубимъ пула на съвременния напредѣкъ, ние се превръщаме автоматично въ стадо овце, готово да преживя наготово информация, която му се предлага, като единствена истина. И като добавимъ къмъ това безразличието, породено отъ икономическия товаръ – гледката става трагична. Но въ сжщия този моментъ заявявамъ високо и ясно – това нѣма да стане – този, който го е намислил, бърка – познавамъ недостатѣцитѣ на народа си, но познавамъ и достойнствата му. Ние сме излитали като Фениксъ отъ пепельта точно въ момента, когато тиранинътъ си е мислил, че вече ни нѣма. Убеденъ съмъ, че така ще стане и сега. Българскитѣ територии на духа са непревземаеми – така ще бжде и въ бждещото.

**Да живѣе горда и независима България!
Сега и всѣкога и во вѣки вѣковъ!**

Резолюция

на 28-я редовенъ двугодишенъ конгресъ на БНФ, Инк.,
проведенъ на 15 юни 2002 г. въ Чикаго, САЩ

Общи положения

Българскиятъ националенъ фронтъ е организация на политическитѣ емигранти – патриотична по духъ и съдържание. Тя се ръководи само и единствено отъ интереситѣ на България и българския народъ, като отрича всѣкакви крайности въ осъществяване на политическитѣ си цели.

За насъ запазването на цялостта, независимостта и сигурността на Родината е отъ първостепенна важностъ, а духовното обединение на всички българи по свѣта – постоянна целъ.

БНФ поддържа и ще поддържа онѣзи партии и организации, които се ръководятъ отъ горния принципъ.

Нашата непосредствена задача въ днешния денъ е съ всички сили и съ най-висока отговорностъ да подкрепимъ усилията на сегашното правителство за осъществяване на програмата, заявена предъ българския народъ отъ Н. В. царъ Симеонъ Втори на 6 априлъ 2001 г.

Изхождайки отъ тѣзи основни положения, делегатитѣ на 28-я конгресъ на БНФ проведоха задълбочена дискусия по изнесенитѣ доклади и на тази основа конгресътъ реши:

1. Организационни въпроси

Двадесетъ и осмиятъ конгресъ на БНФ констатира, че поставенитѣ задачи за частично пренасяне дейността на БНФ въ България, за разпространение на списание “Борба” средъ българската общественостъ, за временно издаване на вестникъ въ подкрепа на програмата на Н. В. царъ Симеонъ Втори, за излизане въ интернетъ-пространството на наша страница, за разширяване кръга на контакти и влияние средъ наши сродни организации, сж изпълнени.

Въпросътъ за създаване на координационно-информационенъ центъръ остава за разрешаване при подходящи условия.

Въ подкрепа на усилията на сегашното правителство да изведе Родината ни на благополученъ пътъ конгресътъ задължи ръководството:

- да се разширяватъ още повече контактитѣ съ всички организации отъ дѣшното политическо пространство за противопоставяне на претенциитѣ на бившата комунистическа номенклатура за заемане на ключови позиции въ законодателната, изпълнителната и съдебната властъ;

- създаване на експертни групи отъ наши съдейници и симпатизанти, които да работватъ и представятъ на вниманието на управляващитѣ разработки за по-ефективно управление на администрацията и икономиката;

*Замѣстникъ-председателъ на БНФ (Инк.) Г. Спасовъ четъ
проектрезолуцията*

– да проучи възможността за закупуване на собствена сградна база в София, в която освен функционираща организационна централа да бъде изграден музей в знак на признателност към всички, които през годините на комунистическата диктатура са работили за България далече от нея.

2. Вътрешна политика

БНФ заявява категоричната си позиция, че корупцията е най-големият обществен враг в момента и от резултатната борба с нея зависи изходът на започнатите промени.

БНФ настоява за по-внимателен преглед на всички държавни, обществени и политически структури за поставени от икономически и политически групировки лица, чиято цел е да саботират и влияят на процеси в ущърб на националната сигурност и обществените интереси.

БНФ настоява за по-значително включване в държавната администрация на лица, пострадали от комунистическата диктатура.

БНФ и в бъдеще ще подкрепя онзи политически сили, борещи се за:

- върховенство на закона;
- обявяване на нищожността на Референдума от 1946 г. за промяна на формата на държавно управление;
- възстановяването на Търновската конституция като основен закон с всички произтичащи от това правни последици;
- намиране на законова форма за отстраняване на комунистическата номенклатура от ръководни постове в държавния апарат;
- обявяване като нищожен Законът за народния съд, като противоречащ на действителността по това време конституция;
- прозрачна приватизация с засилен обществен и парламентарен контрол;
- изграждане на ясна инвестиционна политика и стремеж за подпомагане на малките и средните предприятия.

3. Духовна дейност

БНФ декларира готовността си да съдейства с експерти за решаване на всички проблеми в областта на образованието, науката, изкуството и културата.

На първо място БНФ призовава всички пряко засегнати с българското образование да проявяват максимално отговорност за незабавното му извеждане на чист път, без оглед на никакви икономически интереси на определени издателски групировки:

- историческата истина да бъде представяна реалистично и ранното политизиране на определени тези в учебниците да се смята като вредно за подрастващите;
- да бъдат отстранени паметниците на комунистически функционери, както и носещи техните имена улици, градове, жилищни комплекси и групи;
- Българската православна църква да възстанови единството си чрез свикване на Народен църковен събор, който да реши възникналите проблеми, вследствие на демократичните промени;
- БНФ е за зачитане на религиозните предпочитания на всички живеещи в България, стига те да не са насочени към националната сигурност, държавния суверенитет и териториалната цялост на страната.

4. Национална сигурност

Конгресът потвърждава становището си, взето на 27-я конгрес през 2000 г. относно необходимостта от включването на България в Североатлантическия пакт и интегрира-

нето въ европейските икономически структури. Въ същото време конгресът категорично е на становището, че отбраната на страната, нейният суверенитет и териториална цялост е дало единствено и само на българската войска, на българските органи на реда и сигурността и на българските граждани.

5. Промисленост и финанси

БНФ настоява и ще съдейства за по-бързото освобождаване на промислеността и кредитните учреждения от държавно участие и подкрепата на инвестиционната политика въ средните и малките предприятия.

Ние сме против консумативната кредитна политика, която нанася допълнителна вреда на икономическата макроструктура и на обществото като цяло.

6. Селско стопанство

На първо място БНФ ще подкрепя политиката на държавно субсидиране съ ниски лихви на всички свързани съ селското стопанство отрасли, като форма за организиране на високо-продуктивно съвременно аграрно производство.

БНФ смята, че създаването на производствени и пласментни сдружения по мяста е най-подходяща и може да бжде използвана и въ бждеще.

7. Здравеопазване

Конгресът потвърждава досегашните постановки на организацията, че грижата за здравето на човешка трябва да бжде от първостепенна важност въ демократичната държава.

Позитивно структурираната здравна реформа създаде предпоставки за недоволство и тенденциозни упреци към сегашното правителство. БНФ има кадрови и интелектуален потенциал и е готов да окаже съдействие на правителството въ тази насока.

8. Сждебна власт

БНФ има категоричното мнение, че сждебната власт е носителка на най-значителната корупция въ обществото, тъй като тя е орган, предназначен именно за борба съ престъпленията от всякакъв вид, включително и корупцията. Сждебната власт е звеното, което е най-уязвимо пред огромните материални средства, ограбени от българския народ и попаднали въ ръцете на хора, за които идеология е единствено собственият им престъпен интерес.

Между двата конгреса проблемът съ сждебната власт се задълбочи заради действията на определени сили въ България да поставят обществото на колене и сумит, които се използват за тези цели съ нечувани дори и въ най-корумпираните държави по света. Тези групировки трябва да знаят, че на нас съ ни известни и намъренията им, и методите им.

Всички магистрати от цялата йерархия на сждебната власт и прокуратурата трябва да знаят, че БНФ ще направи всичко възможно обществото да излезе на чист път и въ системата да останат само чистите и честни магистрати. За тази си цел БНФ няма да пожали сили и средства до момента, когато България застане съ чисто лице въ Европейското семейство.

9. Външна политика

БНФ поддържа изцяло поетия курс от правителството за присъединяване към Европейския съюз и Североатлантическия пакт и поддържане на добросъседски отношения съ всички страни от региона.

Интересът на страната съ единственият фактор, който може да диктува всяка външнополитическа стъпка. Въ това отношение ние ще бждем постоянен коректив и ще помагаме на правителството съ нашия потенциал – материален и духовен.

Архивитъ сж живи

Въ бр. 3 отъ май 2002 г. на сп. "Борба" повдигнахме завесата за една строго секретна, отъ особена важност "докладна записка". Публикуваме фотокопие безъ коментаръ.

СТРОГО СЕКРЕТНО ОТ
ОСОБЕНА ВАЖНОСТ!

МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
ОТДЕЛ "ТРЕТИ ЦО"
Рег. № 1468 Д-р. № 1
29.01.1990 год.
СОФИЯ

УТВЪРЖДАВАМ:

МИНИСТЪР НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
Ген.-полк.:

25.01.1990

ДОКЛАДНА ЗАПИСКА

от Ген.-лейт. СТ. САВОВ – зам.-министър
на вътрешните работи

Усложнената политическа и оперативна обстановка налага някои изменения в дейността по линия на оперативния отчет и архив.

Във връзка с това предлагам:

1. Да се назначат комисии с представители от оперативните подразделения на ДС, които да прегледат и се произнесат за унищожаването или съхранението на действащите и архивни оперативни дела и агентура.

2. От делата на изключената агентура:

– да се запазят личните дела на чужди граждани. Работните дела да се унищожат;

– личните и работни дела на секретни сътрудници – български граждани, да се унищожат. По предложение на оперативните подразделения някои от тях се запазват;

– за унищожените дела да се изготвя формализиран картон-заместител без имената на секретния сътрудник, а само с псевдоним и регистрационен номер. Тези картони се микрофилмират;

– картотека № 4 на секретните сътрудници да се микрофилмира. Картотеката се запазва, като се създадат условия за бързото им унищожаване. Архивните регистри, протоколите за унищожаване на делата и други документи, в които има информация за секретни сътрудници се микрофилмират и унищожават;

– особено ценни секретни сътрудници на ДС да не се регистрират.

3. Оперативните подразделения предават в архив:

– лични дела на чужди граждани;

– лични дела на български граждани, по из-

ключение и преценка;

– в останалите случаи се предава формализиран картон-заместител;

– всички останали материали се унищожават в подразделенията.

4. От архивните оперативни дела:

а) да се запазят:

– тези, които са реализирани и обектите предадени на следствие и съд;

– делата на чуждите граждани и оперативно-техническите мероприятия към тях;

– всички следствени и съдебни дела;

– преписките за въдворени и изселени лица;

б) да се унищожат:

– всички оперативни дела по декриминализираните окраски;

– литературните дела с изключение на тези, заведени на чужди юридически лица (посолства, фирми, представителства и др.);

– техническите мероприятия към делата на български граждани;

– всички оперативни дела, които не са реализирани и няма доказана престъпна дейност;

– за унищожените дела се попълва формализиран картон.

5. Оперативните подразделения при предаване на дела в архив спазват горните изисквания.

6. Задължавам Националната служба за защита на конституцията съвместно с отдел "Трети" – ДС и ИИЦ при ЦИОУ да изготвят образците на формализираните картони, а у-ние "Тил" – МВР да осигури отпечатването им.

БОРБА

7. Управление "Тил" – МВР да предостави на отдел "Трети" – ДС съвременна високопроизводителна микрофилмираща техника, както и 4 машини за бързо унищожаване на документи.

8. Да се осигурят помещения за инсталирането на микрофилмиращата техника.

9. Управление "Кадри" да обсъди въпроса за режима на съхранение и необходимостта от филмиране на кадровите дела на бившите служители, щатове и др.

10. Ръководството на ЦИОУ-МВР и оперативните подразделения на ДС да обсъдят съвместно с отдел "Трети" – ДС кои ръководни документи, доклади, справки и др. да бъдат микрофилмирани, а дела

та поставени специален режим на съхранение.

11. Районният комитет на БКП да предложи начина на съхранение на личните дела на комунистите, както и делата на ПК и ППО.

12. Да се определи подходящо място за съхранение на архивните дела и документите, които са със специален режим за съхранение.

13. Унищожаването на дела и документи да се извършва от назначени комисии, с протокол, съгласувано с отдел "Трети" – ДС.

14. Началниците на областните управления МВР и началниците на отделения "Оперативен отчет и архив" да се извикат на инструктаж.

Митов
25.1.90
Димитров
25.1.90
Димитров
25.01.90

Нап. в 1 екз.
№ 1 – др. Савов
Изп.: Серкеджиева
Нап.: Георгиева – 26
25.01.1990 г.
С О Ф И Я

ЗАМ.-МИНИСТЪР
Ген.-лейтенант:

Савов
25/01.90
ИСТ. Савов/
Савов
25.1.1990

РАЗМНОЖЕНО В 1 екз.

за ТСУ "1.2.1990" "1.5.1990"

РАЗМНОЖЕНО В 1 екз.

за Министър-председател
за ИВС – рел. 11.9.216.2.92г.
за г-н К. Тершинов – ТУА

РАЗМНОЖЕНО В 1 екз.

за г-н Ф. Стативски – 31.7.92г.

РАЗМНОЖЕНО В 1 екз.

за НСС с рел. 11.518/31.8.92г.

РАЗМНОЖЕНО В 1 екз.

за министър-председател г-н Б. Божев
рел. 1095/20.04.92г.

Подъ печатъ сж споменитъ на д-ръ Найдень Найденовъ за министър-председателя на България Иванъ Багряновъ въ последната година преди 1944-та.

Критично

Българската емиграция – фактор при изграждането на нова България

Българската патриотична емиграция винаги е била ангажирана с политическите събития, които стават в страната. Преди освобождението видни обществени деятели и революционери емигрираха в други страни и оттам водеха своята общественно-политическа и революционно-освободителна дейност. След Руско-Турската война от 1877-1878 г. новата Българска държава се оглави предимно от политически емигранти, като: Ст. Стамболов, Т. Икономов, Ал. Цанков, П. Славейков, З. Стоянов, Р. Петров и др., от хора, които не се интересуваха от богатства и пари, а се ръководеха преди всичко от своите патриотични държавнически чувства. В резултат на техния голям патриотизъм и всеотдайност за кратко време България зае достойно място сред европейските държави.

След 9.IX.1944г. се получи подобна картина. Само че оглавилите държавата политически емигранти, като: Г. Димитров, В. Коларов, В. Червенков, Гр. Филипов и др. бяха възпитани и обучени от болшевишката партия на Ленин да служат единствено на Съветската държава и да подчинят България на съветските интереси, което и направиха. България стана най-верният сателит на Съветска Русия.

По време на болшевишко-комунистическия режим много видни интелектуалци, учени и патриоти, несъгласни с тази политика и поради това преследвани от властта, емигрираха в много страни по света. Оттам те продължиха да се борят против продажната комунистическа власт с надеждата, че свалянето на комунизма приближава и че те ще могат да се завърнат в родината, за да подпомогнат възстановяването на поруганата държава. Подобно на патриотите от преди Освобождението те не мислят за пари и богатства, а радаят за създаване на нова, демократична и свободна държава. Личности като Ив. Дочев, Г. Паприков, Ангел Тодоров, Ангел Гъндерски и мн. други ще останат в историята на България като големи родолюбци и патриоти. Със своята всеотдайност и готовност за саможертва те служеха и техните наследници продължават да служат

за пример и възпитание на по-младите поколения.

За голяма радост на всички ни, които бяхме прокудени по един или друг начин от Родината, комунистическият режим, под тежестта на собствената си неефективност, нежизнеспособност и антинародна политика, се сгромоляса и престана да съществува. Очакванията на всички прокудени българи по света като че ли се осъществиха. За първи път от много годни десетки хиляди емигранти посетиха България след 1989 г., за да се убедят, че няма повече преследвания и че страната наистина е тръгнала по демократичен път. Някои от тях дори се осмелиха да участват в политическите събития, свързаха се с току-що създадени общественно-политически организации, станаха техни членове и бяха готови да отдадат своята енергия, опит и знания за доброто на българската нация.

Разочарованието обаче дойде много скоро, когато преобразили се на големи демократи бивши комунистически активисти за кратко време се имплементираха в току-що създалото се демократично движение, заеха някои ключови позиции в новосъздадените партии и организации и оттам започнаха да формират, определят и налагат посоката на развитието на политическите събития и настроенията в България. Започнаха да се чуват изказвания като: “Да забравим миналото”, “Да не мислим за възмездие и търсене на отговорност”, “Няма повече комунизъм”, “Сега всички сме равни”, “Няма бивши престъпници” и т.н. Ж. Желев, Ж. Виденов, Ф. Димитров, Ив. Костов, Ал. Лолов, Г. Първанов и мн. други явни и неяви бивши комунистически възпитаници и активисти се появиха на политическата сцена и поведоха страната по пътя, който те смятаха за правилен, пътя на престъпната демокрация. Българската емиграция беше изтикана настрана, поругана и обвинена в национализъм, фашизъм, екстремизъм и какво ли не, за да ѝ се попречи да се върне в България и да заеме своето достойно място. Тези псевдодемократи не можеха да не използват в своята дейност методите и похватите, които са научили и им бяха втълпявани от

марксистко-ленинската олигархия. С всички средства те се опитваха и се опитват да спрат демократизирането на България и отново да я превърнат в източник на тяхното обогатяване и благоденствие. Всички тези "държавници" и "демократи" с голямо равнодушие гледаха как хора като бившите убийци Газдов и Гогов свободно се разхождаха по земята, как приближени на Т. Живков, Огнян Дойнов, Ив. Славков, Др. Вълчева, А. Луканов и др. изнасяха с куфари валута и злато през българската граница. Какво беше това поведение, ако не просто съучастничество в грабежа, в манипулиране на нацията и узурпиране на властта? Разбира се, при такава ситуация изказвания, като: "Да забравим миналото", "Да простим на бившите за техните грешки", "Няма повече комунизъм", "Да не мислим за възмездие и отговорност" и т.н. много им допадаха. Тези лозунги все още се чуват по събрания, конгреси и се четат по вестниците и за беда имат своята дан във все още продължаващото заблуждаване на народа. Сега тъй наречената "демократична" пропаганда упорито тръби, че БСП е партия от нов тип, че СДС (ОДС) е наистина партията, която ще възстанови истинска демокрация и че Г. Първанов сега е най-добрият президент и т.н. А какво стана с ограбените пари? Какво стана с престъпниците, които върлуваха повече от 40 г.? Защо приватизацията все още се бави? Днес българските псевдодемократи неустово крещат, че българското общество не бива да е варварско, а хуманно (къде им беше хуманността преди 1989-та?), да не се стига до насилие и възмездие, а да приемем миналото като обективна необходимост и да простим. Да простим какво? Убийствата, кражбите, престъпността? Тези господа не искат (защото така им изнася) да разберат, че народът желае справедливост, съдебно наказание за всички грабителни и демагози, които превърнаха националните ценности в обект на вечно обогатяване.

Бившият президент П. Стоянов нито веднъж не спомена за откраднатите пари, за ненаказаните престъпници, за ширналата се през неговите президентски години политическа демагогия. Затова пък яростно се обяви против връщането на цар Симеон в България като президент, да не говорим – като цар на българите. Не може човек да застане на такъв пост и да бъде сляп и глух за народните неволи. Не може да бъде в добри отношения

едновременно и с бившите престъпници, и с настоящите демагози, които заедно грабеха държавата и в същото време да иска да го преизберат отново за президент!

Българската политическа емиграция с голямо внимание следеше развоя на събитията в България за периода 1990-2000 г. Тя с вълнение преживя събития като падането на Ф. Димитров и Ж. Виденов, радваше се и се изпълаваше с надежди при въздигането на Ив. Костов и П. Стоянов. Негодуваше, когато по тяхно време корупцията сред самозваните политици и псевдодемократи взе колосални размери. През тези години народът узна имената на политиците-престъпници, техните мръсни дела и вредата, която нанесоха и продължават да нанасят на България. Учудващо е не само за българите, но и за всички, които се интересуват от България, че нито един от тях не попадна на подсъдимата скамейка, нито един от тях не върна на държавата откраднатите пари и незаконно придобитите имоти. Вследствие на това всеки честен човек си задаваше въпросите: Какъв министър-председател беше Ив. Костов и какъв президент беше П. Стоянов? Какви политици заседават в Народното събрание? Кое беше по-важно за тези господа: да се опълчат и поведат борба срещу нарастващата престъпност или да си осигурят личното благополучие и политическото спокойствие?

За наше голямо щастие цар Симеон спечели изборите и застана начело на държавата не като президент, а като министър-председател, макар че президентството повече му прилягаше. Според псевдодемократите царят не можел да стане президент, защото според тях трябвало да се спазва конституцията. Коя конституция? Търновската, написана от първите строители на България, или тази, написана от техните роднини и другари комунисти непосредствено след 9. IX. 1944 г.?

Продължават задулишните игри против новия министър-председател – цар Симеон. От тъмните ъгли на политическата сцена коварно си чуват реплики като: монархът не можел да управлява; не познавал политическия живот в България; не го бивало за държавен ръководител; използвал методите на баща си и дядо си, които не се приемали от народа и т.н.

Псевдодемократите не харесват царя, защото той няма нищо общо с техния манталитет. Не желае да участва в техните

мръсни политически игри, не влиза в коалиции и групировки с цел грабеж и обогатяване, той е честен и дълбоко религиозен човек. България е щастлива, че има такъв политик в такава съгубовно време. Не така обаче мислят "демократите" от СДС, които неотдавна внесоха в Народното събрание вот на недоверие на неговото правителство, въпреки че царят има най-висок политически рейтинг сред българските политици.

На неотдавнашния конгрес на БСП беше заявено, че една от главните задачи на новия президент (Г. Първанов – бивш активен комунист от висок ранг) била да реорганизира настоящото правителство и държава. За каква реорганизация се говори на този конгрес, ако не за реставрация на миналия режим и за тотално саботиране и противопоставяне на политиката на цар Симеон. Какво лошо видяха "социалистите" в това, че царят решително се обяви против корупцията и престъпността, в това, че желае да подобри живота на българите?

Всички тези бивши другари си въобразяват, че народът е глупав, стадо овце, което лесно се манипулира и води. Тук обаче те бъркат, забравяйки, че всеки народ има свой елит в лицето на истинските патриоти и интелегенти, които лесно могат да дискредитират всяка лъжлива политическа игра или манипулация.

Българската политическа емиграция (погчертавам: политическата, а не авантюристично-комерческата) се състои предимно от такива хора: патриоти по душа, демократи по съзнание и противници на всякаква лъжа, насилуе и злоупотреби по възпитание.

Връщайки се в България, цар Симеон си постави единствената благородна задача – да помогне на изстрадалия народ, да въздигне българската държава на почтено място в света. Той не ламти за богатства и власт. Той е човек, който загърбвайки спокойния и удобен живот, се хвърли във водовъртежа на политическите събития, където за жалост се събра много мръсна пяна и отпагък. Той направи това, защото днес в България няма нито един достоен политик, който да се жертва в името на българската кауза и да забрави за собственото си благополучие. Той се върна, защото днешните политици правят всичко възможно да не се ограничи и пресече безконтролната корупция по върховете и растящата мизерия в низините на българското об-

щество. Защото за тяхното лично благополучие по-добре е да има нагла престъпност по улиците, ограбена и разрушена промишленост, съсипано селско стопанство, проституция, наркомания и множество бездомни деца – много по-лесно се манипулира безпомощна и объркана тълпа от отчаяни люде. Цар Симеон се върна, защото ножът е опрял до кокала и сега въпросът не е дали България ще има правителство от типа на Жан-Виденовото или Иван-Костовото, сега въпросът е за спасяването и оцеляването на българската нация и държава, защото ако политическата демагогия и ограбването на народа продължават със същото темпо, скоро няма да има българска държава и българска нация.

Ето защо днес на българската политическа емиграция историята още веднъж предоставя шанса да се изяви и да оглави държавата. Пробивът е направен с връщането на цар Симеон – бивш политически емигрант и голям патриот. Ние не бива да го оставяме сам да се справя с тежкото бреме на държавен ръководител. Сред глутницата от шарлатани, които се опитват по всякакъв начин да го провалят, за да могат да си разиграват коня, както искат. От своя страна царят също не бива да забравя историческата роля, която е играла и ще продължава да играе българската политическа емиграция. Той трябва да знае, че ние сме неговите най-верни и лоялни поддръжници и че сме готови да се включим по-активно в днешните български събития при нужда и при зов за помощ от негова страна. Той не бива да ни загърбва, така както направиха предишните псевдодемократични лидери. Сред нас има много образовани специалисти с опит и най-вече с големи патриотични сърца, които представляват безценен капитал за измъчената България.

В днешното българско правителство не бива да се подвизават синове и гъщери на бивши активни комунистически деятели, само затова, че са учили в Оксфорд, Кембридж, Харвард или някой друг скъп западен университет. На тези младежи им липсва традиционното антикомунистическо мислене. Това, че те са имали възможността да учат на Запад, е един плюс за тях, но ние си задаваме въпроса:

Кой можеше в тези години да отиде и учи на Запад в едни от най-престижните западни университети? Може би тези младежи не съзнават, че образованието им се дължи

на нечестните сделки на техните родители, обаче царят трябва да знае, че тяхното съзнание, формирано още от детските години в семейната комунистическа атмосфера, не може лесно да се промени и да служи единствено на истинската демокрация – честно, почтено и лоялно.

Наистина българското правителство се нуждае от реорганизация. Тя трябва да засегне не само върховете, а и по-долните етажи на властта, така както направиха някои източноевропейски страни. Неотдавнашното уволнение на някои членове на правителството е сигнал, че царят е разбрал това, дано само да не е късно.

Българската емиграция знае, че на България са нужни млади, образовани и амбициозни държавници, но в същото време се осмелявам да кажа, че освен образовани и млади, те трябва да са преди всичко патриоти, закръ-

мени с нетърпимост към комунизъм, болшевикизъм, политическа гемагогия и корупция. На тези млади хора им е нужен пример за погряжане и също така време за осмисляне на някои житейски ценности. Ето защо българската политическа емиграция има какво още да направи за България и царят трябва да ѝ отдаде заслуженото внимание и доверие. Мисля, че няма да сбъркам, ако кажа, че всеки един от нас е готов в максимална степен, според възможностите си, да го подпомогне в благородното му дело за спасяване на Българската държава. Дошло е време да вдигнем ръце срещу грабежа и разрухата, да поускаме отговорност от бандитите и корумпираните, ясно да ги посочим и да потърсим справедливост.

Симеон Сараиванов, Сиатъл, САЩ
Б.Р. – Публикуваме статията с малки съкращения.

Актуална беседа

Дянко Марков

Продължава от бр. 3

Така стремежът към красота става основният мотив в човешкото противопоставяне и преодоляване на агресивните инстинкти. Възникват живописата, музиката, балетната игра, чарът на словото, религиозните системи. Възниква нестихналата и до днес борба между човекоядството и порива към красота и съвършенство – човешкият морал.

Двата основни противостоящи инстинкта в човешката душевност – човекоядският и творческият, са в поразително съответствие с двата основни закона на макрокосмичната еволюция: **законът за ентропията**, който вещае неизбежна топлинна смърт на вселената, и **законът за информацията**, по силата на който в топлинно угасващата вселена информацията неспирно расте и дава живот на все по-съвършени материални и енергийни системи. Информацията в макрокосмичен план отговаря на морала в галактиката на човешката душевност.

Моралът В днешно време

Монотеизмът на израелтянската и мохамеданската религии не успява да ги отведе много далеч от беса за власт. С това се обяснява както агресивната експанзия на мохамеданството, така и затворената изключително за “богоизбрания народ” система на юдаизма – самомнителна и немилостива.

Христовото учение в стремежа си да преодолее тази ограниченост на юдаизма и съгради универсална монотеистка религия стига до абсурд. При все това след утвърждението си като официална (и задължителна) религия – главен фактор на средновековната европейска цивилизация – християнската църква (и в двете си модификации – източна и западна) стига до сатанинското унищожение (чрез изгаряне) на “еретици” и “вещици” и хилядолетен бяс за власт.

Може би най-близко до античовекоядската религиозна мисия са източните учения. Заложена в тях идея за прераждането като форма на отплата (възмездие или награда) за човешкото поведение в предишния живот включва еволюционния момент – усъвършен-

стване на човешкото поведение в посока на красотата и морала.

Религиозният морал обаче с всичките му забрани и обещания въобще не вълнува съвременния човек. На религиозните обичаи и ритуали се отдава значение само като на добра традиция и никому невредяща форма на обществена солидарност.

Много бързо съвременното свободно и демократично общество отхвърли и “морала” на социалните учения – утопии и революционни схеми. Риторичната догматика на “поправящите на света” (Шпенглер) днес все още може да вълнува и увлича само тежко засегнати от склеротична носталгия люде.

Но чарът на словото – не в гудактичната форма на религиозни, социални и революционни учения, а като средство за емоционално и интелектуално въздействие, като импулс към красота, истина, справедливост, порив към съвършенство, който носи участие както за отделната личност, така и за общността, продължава да бъде основният стожер на морала в днешно време.

Това е много добре разбрано и оценено от съвременните човекоядски лидери в беса им за власт над хората в национален и в глобален план. Затуй с постигането на политическа и финансова мощ първото им дело е да турят ръка над лицата и институциите, които създават и разпространяват словото във всичките му форми; за да го унищожат като извор на истина и красота и да го превърнат в най-коварната сублимация на човекоядството – лъжата.

Само един пример: нашият народ, който пръв в историята на европейската цивилизация утвърди словото на роден език като фактор на Истина, на Красота и стремеж към съвършенство, чрез системен гнет, но преди всичко чрез мултиплицирана лъжа, бе разделен на две нации, едната от които противопоставена на хилядолетно утвърдената си едностъщност. Лъжа в историята, лъжа в езика, лъжовно деградиране на многовековната ценностна система на нашия творчески народ в хилядолетния му устрем към свобода, правда и красота. Така съвременният човекоядски център на Белградските властници направи от словото, превърнато в лъжа, най-мощния фактор за отпропяването на маке-

донските българи и превръщането им във врагове на изконната им родина.

Но жертва на лъжата в днешния свят на побеждаващата информационна революция не е само словото. Ятаганът на господаря-човекоядец посече красотата като основа на морала във всички сфери на духовното творчество: в музиката, в изобразителните изкуства, в поезията и белетристиката...

Човек се ражда с нуждата от общуване със себеподобните си. Тая нужда е биологичната, природната повеля за морал в човешките взаимоотношения. Но изключителната индивидуалност в стремежа си към красота/истина е в неизбежен конфликт със средата, обществото. Формите на този конфликт са форми на творчество. Необходим момент в творческия процес е обществено насоченият критицизъм.

Няма безсмъртна творба, чието вътрешно съдържание е в съгласие със съществуващото. Безсмъртието на творбата е необходимо свързано с критицизъм спрямо съществуващото...

Човекът в изолация е доминантният тип на днешната епоха. Изолацията е двойко обусловена: външно – от липсата на съпричастност, съзвучие у себеподобните му; и вътрешно – от съзнанието за опасностите, които съвременното развито “човекоядско” общество таи за отделната хилава личност.

Съвременният свят и силен и почти непоправим. Донкихотски са опитите на отделния човек да внесе в устройството му повече морал. Затуй доминантният тип на съвременността е Дон Кихот в епохата на информационната революция. Човек в изолация, той излиза от своята предметна сфера и тръгва сред хората – роби на предметите и на една или друга човекоядска доктрина (лъжа), за да ги увлече в своя стремеж към съвършенство.

Моралът в днешно време може да бъде изразен с едно изречение: култивиране на смели и силни хора, готови да противодействат със слово и дело на агресивните, човекоядски домогвания във всичките им форми на межличностни, обществени и междудържавни отношения за изграждане на един човешки свят на истина, справедливост и красота – свят на морала.

Иван
Лилев

Продължава от бр. 3

**ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ КЪМ
ДОГОВОРА ОТ 18 ЮНИ 1881 Г.,
БЕРЛИН, 27 ЮНИ 1881 Г.**

С оглед да уточнят още по-точно член 5 от Протокола, приложен към секретния договор от 18 юни 1881 г., долуподписаните пълномощници на Негово Величество Императора на Австрия, Крал на Унгария, и на Негово Величество Императора на Всички Руси, декларират, че споменатите в този член "местни въпроси" не включват работи и дела специално и изключително интересващи било Австро-Унгария, било Русия, като защита на свои граждани, търговски въпроси, претенции, договорни претенции и т.н.

Саморазбираемо е, че приятелско сътрудничество, без да е задължително, може да се иска и взаимно да се оказва от агентите на двете държави по въпроси, непопадащи в обсега на член 5 от Протокола.

Берлин, 27 юни 1881 г.

Подписали: Сечени, Сабуров

**ДОГОВОР МЕЖДУ АВСТРО-УНГАРИЯ,
ГЕРМАНИЯ И РУСИЯ ОТНОСНО
ПРОДЪЛЖАВАНЕТО НА ТЕХНИЯ
ДОГОВОР ОТ 1881 Г.**

Техни Величества Императорът на Австрия, Апостолически Крал на Унгария, Императорът на Германия, Крал на Прусия, Императорът на Всички Руси решиха да продължат с три години действието на Договора, сключен между Тях на 18 юни 1881 г., назначиха за тази цел: граф Емерик Сечени, княз Ото фон Бисмарк и княз Николай Орлов (*титлите и названията съкратени от И.Л.*).

Споменатите пълномощници се събраха днес в Министерството на външните работи в Берлин и след като провериха пълномощните си, декларират в името на техните Августейши Господари, че Техни Величества са съгласни да продължат с три години, смятано от 18 юни т.г., действието на секретния договор, сключен между тях на 18 юни 1881 г., чийто текст е приложен към този договор с две изменения, за които долуподписаните от името на техните Господари се съгласиха.

1. Алинея 3 на член 1 се отменя.

2. В алинея 2 на член 2 думите "на Турция в Европа" се заменят с думите "в Балканския по-

**Тайните договори на
Русия, отнасящи се за
България**

луостров".

Ратификациите на този документ ще се разменят в Берлин в срок от три седмици или по-скоро, ако е възможно.

Извършено в Берлин на 27 март 1884 г.

Подписали: Емерик Сечевни, Ото фон
Бисмарк, Николай Орлов**ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ДОГОВОР
ОТ 1887 Г.****Договор между Германия и Русия, Берлин,
18 юни 1887 г.**

Имперските дворове на Германия и Русия, въодушевени от еднакво желание да заздравят общия мир чрез едно споразумение за усиляване отбранителната позиция на техните държави, решиха да потвърдят с особен договор постигнатото между тях съгласие с оглед на изтичане на 27 юни 1887 г. на срока на действие на секретните договори, подписани през 1881 и 1884 г. от трите Двора на Германия, Русия и Австро-Унгария.

За тази цел двата Двора назначиха като пълномощници: Негово Величество Императора на Германия, Крал на Прусия, граф Херберт Бисмарк-Шьонхаузен, Негов държавен секретар във Външното министерство; Негово Величество Императора на Всички Руси граф Павел Шувалов, негов извънреден посланик и пълномощник при Негово Величество Императора на Германия, Краля на Прусия, които, снабдени с пълномощни с правилна и законна форма, се съгласиха за следните членове:

Член 1. Ако една от Високодоговарящите страни се намери във война с трета велика сила, другата страна ще има към първата страна благоприятен неутралитет и ще полага усилията си за локализация на конфликта. Това задължение няма сила при война срещу Австрия или Франция, в случай че войната срещу тези две сили е породена от атака от една от Високодоговарящите страни.

Член 2. Германия признава исторически придобитите права на Русия в Балканския полуостров и особено законността на нейното преобладаващо и решаващо влияние в България и в Източна Румелия. Двата Двора се задължават да не допускат изменение на териториалното статукво в споменатия полуостров, без предвари-

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

телно да се споразумеят за това, и да се противопоставят на всеки опит за нарушение или изменение на териториалното статукво без тяхно съгласие.

Член 3. Двата Двора признават еворпейския и взаимно задължителен характер на принципа за затваряне на проливите Босфор и Дарданели, основан на международното право, потвърден от договори и формулиран в декларацията на втория пълномощник на Русия в заседанието от 12 юли на Берлинския конгрес (Протокол 19).

Те съвместно ще наблюдават Турция да не прави изключение на това правило в полза на интересите на което и да е било Правителство, като дава за военни операции на воюваща държава част от територията си, която образува Пролливите. В случай на нарушение на това задължение или да предотвратят такова нарушение и когато може да се предвиди извършване на такова нарушение, двата Двора ще информират Турция, че при такъв случай те ще смятат, че Турция сама се е поставила в състояние на война с увредената от нарушението страна и че от този момент тя се лишава от предимствата на неприкосновеност на нейното териториално статукво, осигурено от Берлинския договор.

Член 4. Този договор ще е в действие три години, броени от деня на размяна на ратификациите.

Член 5. Високото договарящите страни взаимно обещават да пазят в тайна съдържанието и съществуването на този Договор и на приложението Допълнителен договор (Протокол).

Член 6. Този Договор ще се ратифицира и

ратификациите ще се разменят в Берлин в период от две седмици или по-рано, ако това е възможно.

Извършено в Берлин, 18 юни 1887 г.

Подписали: граф Херберт Бисмарк, граф Павел Шувалов

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДОГОВОР (ПРОТОКОЛ), 18 ЮНИ 1887 Г.

Допълнителен и строго секретен протокол
С цел допълване разпоредбите на членове 2 и 3 от секретния Договор, сключен същия ден, двата Двора се съгласиха за следното:

1. Германия, както досега, ще дава съдействие и помощ на Русия за възстановяване на редовно и законно правителство в България. Тя обещава в никакъв случай да не дава съгласие за възстановяване на княз Батенберг.

2. В случай че Негово Величество Императорът на Русия, за да запази интересите на Русия, бъде принуден да възложи на себе си защитата на входа на Черно море, Германия се задължава да спазва благоприятен неутралитет и да дава морална и дипломатическа подкрепа на мерките, които Негово Величество реши да вземе, необходими да опази бравата (ключалката) на Неговата Империя.

Този Протокол е неотделима част от секретния Договор, подписан същия ден в Берлин, и има същата сила и важност.

Извършено в Берлин, 18 юни 1887 г.

Подписали: граф Херберт Бисмарк, граф Павел Шувалов

Наблюдател

Милко Мушмовъ,
Монтичело, Илиноисъ,
САЩ

Quo vadis,
Patria Mea?

Пагубната антидържавна дейност на българкитѣ комунисти вилнѣе необузdana и необезпокоявана отъ нищо и отъ никого. Лишени отъ скрупули, моралъ и национална задълженостъ – тѣ продължаватъ да злорадстватъ отъ пълкеничѣ си дѣла, като тласкатъ страната ни все по-дълбоко въ бездѣното икономическо и политическо блато на Третия свѣтъ. Мизерното наследство, което оставиха следъ 1989 г., отразено въ ограбена държавна хазна, замърсени рѣки и въздухъ, изсѣчени гори, националенъ нихилизъмъ, всеобща беднотия – създаде една нова нация отъ хора безъ вѣтра и безъ усмивки. Затри се завинаги традиционната българска любовъ къмъ миренъ, продуктивенъ трудъ. Изчезна нѣкогашниятъ свежъ, възторженъ патриотизъмъ срѣдъ младежитѣ. Разрушиха се гранитнитѣ стълбове на прежната ни завидна религиозностъ, семейна стабилностъ и гражданско достойнство. Сегашнитѣ "социалисти", които въ миналото като комунисти не знаеха какво значи трудъ и потъ – като кърлежи продължаватъ да смучатъ кръвта на народа, приютени въ почти всички държавни институции. Тѣ все още тероризиратъ села и провинциални градчета, като не изпускатъ "кокала" – чрезъ отговорни служби, тлъсти заплати, щедри пенсии, пищни вили и дебелы банкови смѣтки въ чужбина. Децата имъ напълниха западнитѣ колежи и американски университети – доволни, безгрижни и арогантни! Докато България загива, обеднява и се

обезлюдява, червенитѣ убийци се ширят спокойно въ страната, бълват жълта отрова по пресата, радиото и телевизията. Хулят без срамъ избрания отъ народа министъръ-председателъ – Негово Величество Симеонъ Втори, който изостави солидната си кариера въ Европа, за да помогне безвъзмездно на своята Родина и народъ; пречать му всѣчески най-безотговорно чрезъ подмолнитѣ канали на сждебната структура, а сщщевременно го обвиняват!

Всѣвайки страхъ и съмнение срѣдъ народа, тѣ успѣватъ да натрапятъ свой комунистически президентъ!

За срамъ предъ цѣль свѣтъ въ страната ни никнатъ като гжи памѣтници на вчерашни убийци и предатели.

За цѣли дванадесетъ години “демократическа” България не съумѣ да отърси снагата си отъ отровнитѣ паразити. Нито единъ не бѣше изправенъ предъ сжда да отговаря за вчерашнитѣ хиляди доказани убийства и злодѣяния! Нито единъ не отиде въ затвора за злоупотреба съ пари, явни кражби отъ ялови банки, банкрутирала предприятия и импотентни текезесета и селскостопански наркоопи и селкоопи. Милионитѣ, отпуснати отъ Запада като жизнераждаща кръвна трансфузия за подпомагане издѣхващата ни икономика, бѣха своевременно изкрадени и “изпрани” по европейски и американски банки и призрачни трансакции.

Българскиятъ народъ продължава да гладува, докато комуниститѣ скрито и открито обхващатъ съ гаднитѣ си пипала всички жизнени нервни центрове въ нашия социален, семеенъ, икономически и политически животъ:

Тѣ сж тия, които не допускатъ нови закони въ полза на гражданско благополучие и народно благоденствие; бърза и справедлива приватизация; възстановяване на истински демократичната Търновска конституция; възвръщане на стария правописъ, който бѣше гордостта на нашия уникаленъ книжовенъ гений.

Тѣ сж ония, които създаватъ умишлено парализираща бюрокрация по нашитѣ министерства, посолства и легации въ чужбина, които най-безочливо ни прибиратъ паритѣ и не ни издаватъ задгранични паспорти.

Тѣ сж задъ терора на чудовищната мафия, която лишава дребнитѣ частни собственици отъ резоненъ приходъ, а държавната хазна отъ належачи данъчни доходи.

Тѣ сж тия, които недостойно представиха предъ свѣта Негово Величество царь Борисъ III като “антисемитъ и военпрестѣпникъ”, докато България бѣше несправедливо категоризирана “врагъ на еврейския народъ” въ Вашингтонския музей на холокоста, съ благословията на грѣцката делегация при международния форумъ въ Стокхолмъ; докато България преглъщаше позорния хапъ на непризнателностъ, изразено въ обидното демонтиране на паметнитѣ плочи край Йерусалимъ, посветени на царь Борисъ III, царицата-майка Иоанна, Софийския митрополитъ Стефанъ и видния българинъ Димитъръ Пешевъ – спасителитѣ на еврейтѣ въ страната ни!

Тѣ сж сжщитѣ, които навремето безсрамно предлагаха Родината ни като Задунайска република на Съветския съюзъ, които поднасяха на тепсия нашия националенъ суверенитетъ за Титовата федерация.

Тѣ сж тия, които безочливо работятъ за дестабилизиране на страната ни, като обезкуражаватъ Западни инвестиции, търговия и спасителни капиталовложения; съ допотопни съобщителни срѣдства като мудната ни телефонна мрежа, съ всяческитѣ бюрократични забавяния, прекъсвания и подслушвания; съ една корумпирана пощенска служба, която е позната съ всѣкидневни международни нарушения: отваряне на писма отъ Запада, дори такива съ препорѣчителни облагания и обратни разписки. Известни райони въ София дори не получаватъ писма и пратки отъ Америка въ голѣмото си мнозинство, а такива в редки щастливи случаи сж предметъ на месечни забавяния и служебно нехайство.

Тѣ сж тия, които пречать за въвеждането на вѣроучение въ училищата ни, а съсипватъ нѣжнитѣ младежки души съ общодостѣпна порнография и морална поквара, чрѣзъ нелегална, но доходна контрабанда съ упадъченъ материалъ и музика въ пагубни видеокасети и сидита.

Тѣ сж сжщитѣ, които позволяватъ на нашитѣ “алтруистични” съседи да спекулиратъ съ нашия пазаръ, убивайки мѣстната инициатива на наши прѣдприемчиви антрепреньори, като наводняватъ страната ни съ малоценни и долнокачествени продукти, въ негативенъ за насъ търговски стокообмѣнъ на вносъ-износъ; дори религиознитѣ ни картички съ християнски, коледни сюжети се произвеждатъ и внасятъ у насъ отъ мюсюлманска Турция! Какъвъ позоръ!

Тѣ сж ония, които забравиха напълно за поробенитѣ ни родни Македония и Тракия, за нашата славна история, за нашитѣ национални идеали.

Тѣ сж сжщитѣ, които погубиха нашия чистъ и звученъ български езикъ чрезъ прѣкомѣрната употреба на “модерни” чуждици – срамувайки се отъ нашето вѣковно наследство – майчиния езикъ, спасителния ни щитъ противъ национално падение и заробване!

Тѣ сж тия, които злепоставиха страната ни предъ свободния свѣтъ чрезъ Макиавелистични “чадърни” убийства на патриоти като Георги Марковъ, чрезъ наивни опити за износъ на подправени спиртни напитки и розова есенция – нѣкогашната ни национална гордостъ и солидно, доходно перо въ държавния ни бюджетъ!

Тѣ сж тия, които оскверняваха характера, дѣлата и високопатриотичната дейностъ на покойнитѣ вече гиганти въ емиграция, като докторитѣ и инженеритѣ отъ калибъра на Христо Статевъ, Александъръ Любеновъ, Серано Сѣтровъ, Георги Паприковъ, Христо Огняновъ, Димитъръ Вълчевъ, отецъ Тома Кобаковъ и низъ други, които не можаха да видятъ Родината си втори пѣтъ; но тѣ сж сжщитѣ, които и днесъ пречать или обръщатъ грѣбъ на едни отъ най-достоинитѣ честни българи и патриоти – малцината останали живи отъ старата емиграция, прѣснати по свѣта, които безкомпромисно и безвъзмездно бѣха и продължаватъ да отдаватъ изгнанически си животъ въ полувѣковната къртовска дейностъ въ полза на Родината, като напримѣръ Негово Величество Симеонъ

Втори, Иванъ Дочевъ, Александъръ Дърводѣлски, Драгомиръ Загорски, Пенчо Пелтековъ, Панайотъ Панайотовъ, Ради Славовъ, Миро Геровъ, Георги Лазаровъ, Пано Сарайдаровъ – и стотици още борци и съдейници за благо на Родината ни – но бивайки и до днесъ пренебрѣгнати, неизползвани, ненуждни. Високи държавни постове и служби се заематъ отъ лица съ съмнително минало, опортюнисти и политически въжеиграчи, хора, които се радватъ на леки коли, тѣлохранители, вили и банкети, докато народътъ събира коприва за супа и тъне въ мизерия.

За насъ, хъшоветѣ от старата емиграция, пѣтятъ ни напредъ е кристално ясенъ, но за съжаление много кратъкъ – земнитѣ ни дни сж преброени, но ние знаемъ какво бѣхме, за какво се борихме и кѣде отиваме: честни и вѣрни до гробъ на Богъ, Царъ и Родина! Но ти, наша скѣпа Татковино – какъвъ е твоятъ пѣтъ въ бѣдещето? Какъде отивашъ?

Защо бѣ осъденъ на смъртъ Иванъ Багряновъ? Очаквайте отговора въ книгата, която ще излезе отъ печатъ въ края на августъ.

Глезица

Кой е Иван Дочев?

Отговорът е даден в книгата “Дългата нощ” с автор Димитър Попов. В бр. 5 на сп. “Борба” ще отпечатаме целия материал за д-р Иван Дочев от книгата “Дългата нощ”. Тук предлагаме малък откъс.

Иван Дочев, 1933 г.

Още от времето на основаването на Българските национални легиони, на които Иван Дочев беше водач, комунистите поведоха една безскрупулна кампания против него, която продължава и досега, с цел да го компрометират и с това да попречат на успешната дейност на легионерите, която осуетяваше техните планове да завземат властта в България.

Ние поздравяваме г-н Димитър Х. Попов, писател и изследовател, известен от миналото като главен секретар на БЗНС – Врабча 1 с лидер Димитър Гичев. Авторът, с достойнство на безпристрастен оценител, в неговата последна книга “Дългата нощ” на стр. 354 и сл., в подзаглавието, назовано “Феноменът Иван Дочев” категорично опровергава комунистическата компроматна кампания и отговаря на въпроса кой всъщност е Иван Дочев (цитираме споменатата и следващата страница):

“Има личности, които колкото повече времето ги отдалечава от днешния ден, толкова по-реални, жизнени и значими стават за историята, за съвременното и за бъдещето на отечеството си. Със своята всеотдайност, последователност и упоритост в преследване на основната си жизнена цел тези личности я превръщат в мисия. Тази мисия често ги надраства, но приема техните черти. Тя често облива със светлината си

живота на нацията, но свети с тяхната вътрешна светлина. Техният жизнен опит и делото им се превръщат в национален капитал и в неотменима вътрешна същност, в богатство на духа и материята на един народ.

Д-р Иван Дочев е такава личност. Приживе още неговото дело и значението му надраснаха личната му съдба. И без може би да го съзнава и дори да го желае, той отдавна не принадлежи на себе си, защото е част от историята на България през XX, а и в новия XXI век.

Малко са хората, които за период от над 70 години са водили борба срещу една идеология и срещу една имперска тоталитарна система, каквато борба д-р Иван Дочев води срещу комунизма. Най-силното му оръжие в тази борба беше родолюбието и съзнанието за национално достойнство. Това е българинът с качества, предавани от поколение на поколение. Закърмят се в ранно детство от примера на родителите и от нашепването на легендите.

Така израства и този стопроцентов българин. Роден в семейство на офицер във войните за обединение на Отечеството от 1912-1913 г. и 1915-1918 г., той преживя възхода и гърмежа на победите на българските войски, както и траурните камбани на загубените войни.

Иван Дочев е от поколението, което упорито търси брод за българщината след огромната приливна вълна на отчаяние от несправедливостта на мирните договори. Той знае и вярва, че нашето жилаво племе, преживяло хилядолетия на битки за оцеляване и утвърждаване, ще понесе и това премеждие. Идеята за нова пробуда става част от решимостта му да оглави младежко движение за възраждане на българите и на националната им идентичност. Няма кой друг да поеме тази мисия освен младежта. Само младите хора могат, без да се замислят, да се хвърлят в борба за свобода, за идеали, за отечество. Така стъпка по стъпка Иван Дочев преодолява съперничества и съмнения, за да заеме мястото, което просто му принадлежи – лидер, водач на Българските национални легиони.

Съвременник на Александър Стамболийски и на Симеон Радев, на Стефан Попов и Кимон Георгиев, на цар Фердинанд и на цар Борис III, на Адолф Хитлер и на Йосиф Сталин, Иван Дочев утвърждава в идеологията на легиона българското начало, българския поглед към света.”

Не може съвременният историк да предаде обективно събитията преди 9 септември 1944 г. в България, без да познава обстоятелствата, при които Иван Багрянов е бил министър-председател на България в навечерието на деветосептемврийския преврат.

Нови книги

Редакцията на сп. "Борба" напомня на своите читатели в чужбина, че историческият труд на г-н Димитър Х. Попов "Дългата нощ" е отпечатана в ограничено количество и е на изчерпване. Поръчка можете да направите на адрес: "Borba", P.O. Box 46250, Chicago, IL, 60646, USA.

Цената за чужбина е 15 щ.д., в това число разходите за транспорт (пощенските разходи). За България книгата може да се намери в книжарниците в столицата, Стара Загора, Бургас и други градове. Цена – 15 лева.

Препоръчвам на всички мои съидейници и приятели да прочетат книгата "Дългата нощ" на Димитър Х. Попов!

Прочетох тази нова книга с вълнение, защото тя пресъздава истината, която отдавна някой трябваше да каже, за онова, което нашият народ и ние преживяхме през дългите години на комунистическия режим в България след 9 септември 1944 г.

Поздравявам автора най-сърдечно и му пожелавам още дълги години успешна писателска дейност.

Д-р Иван Дочев

П.П. – Книгата може да се достави и от редакцията на сп. "Борба".

* * *

До г-р Димитър Попов
София

Уважаеми г-р Попов,

Получих Вашата нова книга "Дългата нощ". Благодаря!

Особено искам да Ви изкажа благодарност за посвещението, с което ми изпращате книгата. Високо цена изказаното от Вас мнение за мен.

Нямах възможност за толкова кратко време да прочета цялата книга, но не исках да забравя да Ви изкажа поздравленията си, тъй като от малкото, което имах възможност да прочета, веднага щом получих книгата, виждам, че това е един исторически документ, написан с много труд от Вас, за което заслужавате похвала.

Най-искрено ще препоръчам книгата Ви на всички мои съидейници.

Желая Ви здраве и дългоденствие, и сили Бог да Ви даде, за да можете да продължите своята възродителна дейност, каквато с писателската си дейност Ви вършите.

За България!

Ваши г-р Иван Дочев

In memoriam

ВЪЗПОМЕНАНИЕ

Навършват се три години от смъртта на

**Стефанъ Алексиевъ Чаневъ
(Зингиновъ)**

Роденъ въ Бургасъ, кждето като ученикъ прегръща идеалитѣ на Българскитѣ национални легиони, той посвети живота си на Богъ, Родина и семейство.

Безсилни се оказаха "народниятъ съдъ" съ присждата "до животь", преследването, ареститѣ и побоищата, заплахитѣ за децата му. Всички атрибути на червената Държавна сигурностъ се пречупваха въ волята и съвестта на покойния.

Дълбокъ поклонъ предъ паметта на единъ достоенъ българинъ.

Отъ опечаленитѣ

СКРЪБЕНЪ ПОМЕНЪ

Изминаха шесть месеца от трагичната смъртъ на нашия съидейникъ, единъ отъ най-младитѣ членове на БНФ, Инк.

Антонъ Ворошъ,

роденъ на 25 февруари 1982 г. въ София, починалъ на 14 ноември 2001 г.

Младиятъ Тони бѣ закръменъ отъ националнитѣ идеи отъ своя баща Антонъ Ворошъ – многогодишенъ политически затворникъ, единъ отъ първитѣ горяни въ Кюстендилско, осжденъ на смъртъ. Смъртната присжда бива замѣнена съ доживотенъ затворъ и Тони е пуснатъ на свобода съ последната група отъ 72 души на "доживотнитѣ".

Загубата на нашия младъ съидейникъ е тежка не само за неговото семейство, но и за нашата организация, нуждаеща се отъ млади хора, възпитани въ националенъ духъ.

ЦУС на БНФ

Бележка на редакцията: Молим за извинение, че не можахме да публикуваме продълженията на някои теми от бр. 3. **ОЧАКВАЙТЕ ГИ В БР. 5.**

Същото се отнася и за "Трявна – светилник на българщината", "Комунистическите репресии над лекарите", "Подарък на цар Симеон".

Върви, народе възродени!

Съвременно звучене на първата българска светска книга
(240 години от написването на Паусиевата “История славянобългарска”)

240 години оттогава. Години на гордост, че я имаме, но и години на подценяване, а понякога и иронична небрежност и забрава. Години на търсене и четене, но и години на незаинтересуваност, водеща до пренебрежение. А каква важна роля е изиграла тя, за да ни има и днес като народ и отечество!

В далечното минало “История славянобългарска” е звучала актуално, с болка предупреждаващо предците ни. Повлияла е за народностното ни самосъзнаване. Позовавайки се на конкретни случаи, е не на измислени такива, а прочетени в чужди творби, Паусий Хилендарски убедително възвеличава миналото на народа ни, посочва с гордост силата и величието на българина, сила и величие изумителни, нямащи равни на себе си у другите народи. Подчертавайки моменти от славното минало, от историческото развитие на българския народ и държава, той събужда чувството на национална гордост и чест, за достойнство. Славно минало, достойно да се гордеем с него, стабилна основа на самочувствието ни, че сме българи, наследници на това минало. Като искра “История славянобългарска” е възпламенявала, а и днес трябва да възпламенява огъня на гордостта, че си българин.

И страстният родолюбец Паусий Хилендарски, всеотдал се на делото си, възвеличавайки миналото ни, много остро, смело, силно изобличава, осъжда онези, които се срамуват да се нарекат българи, срамуват се от своя род и родина, отправяйки им въпроса: “Защо се срамуваш да се наречеш българин?” Може би и днес на мнозина от нас някой друг Паусий трябва да отправя този въпрос. Не веднъж в “книжицата” си той задава този въпрос към незнаещите, непознаващите миналото си българи, готови за измяна. А днес ние знаем ли и гордеем ли се с миналото си, или житейските ни неудачи са взели връх и сме готови да се отречем от своето и да възприемем чуждото. Паусиевият въпрос заклеява, осъжда онези, за които българщината не е свята, а срамна, чужда. И, разбира се, Паусий отправя и властния призив: “Ти, българинно, не се мами, знай своя род и език и се учи на своя език!” Призив, бъдещ размисъл, призив задължаващ. Как хубаво, неповторимо Вазов най-точно изразява влиянието на Паусиевата история в онези дни: “И хвърляше тайно през мрака тогаз най-първата искра в народната свая!” Добре е да помним това.

Първата българска светска книга “История славянобългарска” винаги е звучала актуално. Такова е звученето ѝ и днес. За мнозина то е звучене и предупреждение. Сигнал е за размисъл, за осъзнаване какво правим, какво мислим и чувстваме като българи, какво е отношението ни към всичко българско и родно. Днес не са рядкост забежки по чужди влияние на всички обществени равнища, преклонението пред чуждото, срам и неудобство от българското. Неведнъж и нерядка, епизодична е срещата ни с чуждопоклонници, величаещи чужбината, а сквернящи, срамуващи се от българското. Не е пресилено, ако кажа, че днес на много места трябва да се поставят и да четем на Паусиевите слова “Защо се срамуваш да се наречеш българин?” Неговата “История славянобългарска” – добре ще бъде да я прочетем и четем отново. Да я четем така, че словата ѝ да породят размисъл у мнозина – у политици, и държавници, и от народа ни. Чуждото е винаги чуждо – далечно, студено. Родното като език, обичаи, традиции, като пространство е мило, скъпо. Като свидна рожба то стопля сърцето, дава увереност и сила, вдъхва надежда и вяра за временност на негодите, за по-светли бъдни дни.

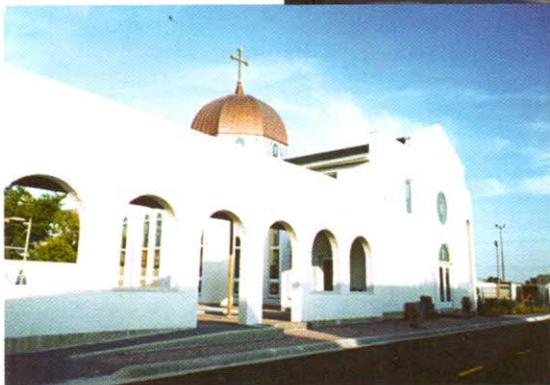
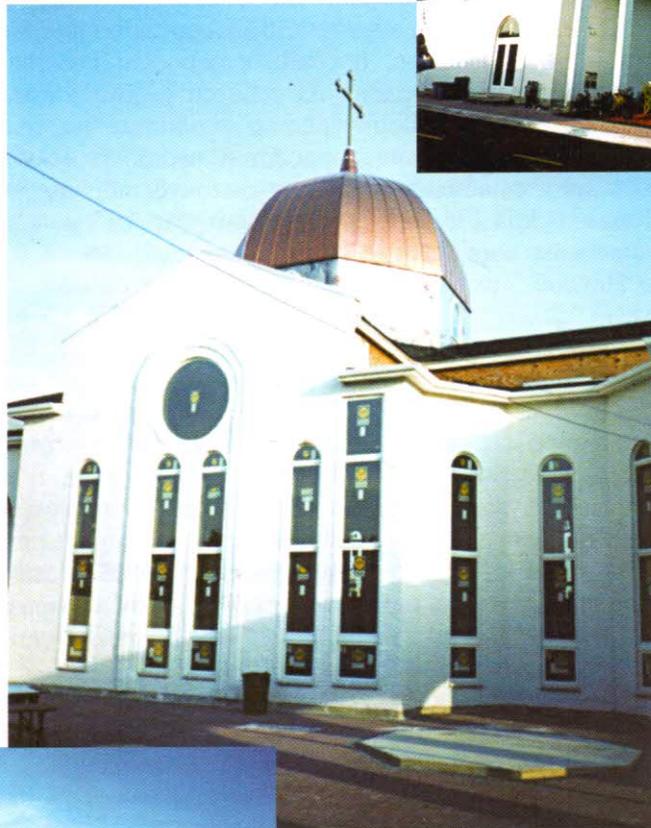
Много съвременно звучат Паусиевите слова в “История славянобългарска” и днес, 240 години след написването ѝ. То е и звучене – завет за поколенията, звучене-сигнал за навременно самоосъзнаване.

Елена ВАЧЕВА, Хасково

Редакционенъ комитетъ: д-пл. инж. Александъръ Дърводѣлски, г-нъ Гошо Спасовъ, г-нъ Драгомиръ Загорски

БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Новият православен храм в Чикаго, изграден с средства на българските емигранти

Изъ Резолюцията на XXVIII конгресъ на Българския национален фронтъ, юни 2002 г.

“Българската православна църква да възстанови единството си чрез свикване на Народен църковен съборъ, който да реши възникналитѣ проблеми вследствие на демократичнитѣ промѣни.”

“БНФ е за зачитане на религиознитѣ предпочитания на всички живѣещи въ България, стига тѣ да не сж насочени къмъ националната сигурностъ, държавния суверенитетъ и териториалната цѣлостъ на страната.”

**ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ**

Печатъ: Отечество ООД